

KONTTRA

Παρά την παραπειστική προπαγάνδα
**Το χρέος θα παραμείνει
εργαλείο αποικισμού
και κινεζοποίησης**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Το ΣτΕ κάνει πλάτες
στις δασοκτόνες
μεθοδεύσεις της
κυβέρνησης**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Οι συντάξεις μόνιμα
στο στόχαστρο**

ΣΕΛΙΔΑ 7

**Παγίδα το νομοσχέδιο
για τις Δομές
Υποστήριξης της
Εκπαίδευσης**

ΣΕΛΙΔΑ 10

Δίκη Ηριάννας-Περικλή

Θρύψαλα η σκευωρία

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Επιστρέφει ο «άξονας
του κακού»**

ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

22ος χρόνος - αρ. φύλλου 961 - 12 Μάη 2018

www.eksegersi.gr

...Ένα πράγμα που
όλοι το κρατούν θολό
είναι πως το νέο
πετσόκομμα (18%)
αφορά τις συντάξεις
που εκδόθηκαν πριν
την εφαρμογή του
νόμου Κατρούγκαλου.
**Οι συντάξεις που
εκδίδονται με το
νόμο Κατρούγκαλου
είναι έτσι κι αλλιώς
πετσοκομμένες...**

**ΝΑ ΞΑΝΑΚΑΤΑΚΤΗΣΟΥΜΕ ΤΗΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ**

15 Μάη
1948-2018
Nakbah
Awdah
Καταστροφή
Αντίσταση
Επιστροφή
نكبة
مقاومة
عودة

70 χρόνια από την Νάκμπα
ο αγώνας συνεχίζεται
από γενιά σε γενιά
μέχρι την οριστική απελευθέρωση
της Παλαιστίνης

Προσυγκέντρωση στο Μέγαρο Μουσικής (Μετρό)
Μπαρμινστέρντ
Πορεία στην αμερικανική και ισραηλινή πρεσβεία
Τρίτη 15 Μάη, 6μμ

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟ ΛΑΟ

**ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ ΔΙΑΔΗΛΩΝΟΥΜΕ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
Μέγαρο Μουσικής 6μμ**

Ιταλία: προς κυβέρνηση των... «ριζοσπαστικών άκρων»

Δεν ξέρουμε τι κάνει ο καραμπινιέρος γονατιστός μπροστά στο γκραφίτι του Tnbo, όμως η δημιουργία του διάσημου σικελού εικαστικού (Σαλβατόρε Μπενιντέντο το πραγματικό του όνομα), στην οδό Ντελ Κολέτζιο Σαπράνικα της Ρώμης, που δείχνει τον Ματέο Σαλβίνι της νεοφασιστικής «Λέγκα του Βορρά» και τον Λουίτζι ντι Μάιο του «ριζοσπαστικού» «Κινήματος 5 Αστέρων» να φιλιούνται περιπαθώς στο στόμα, αποδείχτηκε προφητική. Από την περασμένη Τετάρτη, τα σημάδια δείχνουν ότι στην Ιταλία θα συνεχιστεί η παράδοση που θέλει να μη γίνονται εκλογές λόγω αδυναμίας σχηματισμού κυβέρνησης, αλλά έστω και μετά από μήνες παζαριών να βρίσκεται συμβιβαστική κυβερνητική λύση.

Μέχρι την Τετάρτη, όλα έδειχναν ότι πάμε σε εκλογές, καθώς ο πρόεδρος Τζόρτζιο Ματαρέλα, μετά από τρεις γύρους διευρευνητικών επαφών των κομμάτων, είχε προτείνει το σχηματισμό «κυβέρνησης τεχνοκρατών», για ν' ακούσει τους ηγέτες των δύο μεγαλύτερων κομμάτων, του Κ5Α, που πήρε το μεγαλύτερο κομματικό εκλογικό ποσοστό, και της «Λέγκα», που αναδείχτηκε πρώτο κόμμα στο συνασπισμό της Δεξιάς (αφήνοντας δεύτερη τη «Φόρτσα Ιτάλια» του Μπερλουσκόνι), να απορρίπτουν την πρότασή του. «Δεν υπάρχει χρόνος για χάσιμο, δεν υπάρχει χώρος για κυβέρνηση τεχνοκρατών», είχε δηλώσει ο Σαλβίνι της «Λέγκα». «Ο μόνος τρόπος να αποκτήσουμε σοβαρή κυβέρνηση είναι να επανέλθουμε στις κάλπες», είχε δηλώσει ο εκπρόσωπος του Κ5Α.

Οι δυο τους είχαν συναντηθεί και είχαν εκφράσει ενδιαφέρον για κυβερνητική σύμπραξη, όμως το Κ5Α έβαλε ως όρο να μην υπάρχει καμιά συνεργασία με το κόμμα του Μπερλουσκόνι. Όρο που δεν μπορούσε να δεχτεί ο Σαλβίνι, καθώς δεν τον βόλευε μια ρήξη με τον Μπερλουσκόνι αυτή τη στιγμή, αφού στρατηγικός του στόχος είναι να «αποφιλώσει» σιγά-σιγά το κόμμα του γηραιού «καβαλιέρε» και να σταθεροποιήσει τη «Λέγκα» στη θέση του πρώτου κόμματος της Δεξιάς. Την Τρίτη ο Ντι Μάιο δήλωνε πως παραμένει ανοιχτός σε κυβερνητική συνεργασία με τη «Λέγκα», όμως το ζήτημα του Μπερλουσκόνι είναι αδιαπραγμάτευτο. Κατηγορούσε μάλιστα τον Σαλβίνι ότι σαμποτάρει τη δυνατότητα σχηματισμού κυβέρνησης επειδή «δε θέλει να ξεκολλήσει από τον Μπερλουσκόνι», που αποτελεί «σύμβολο του διεφθαρμένου παλιού πολιτικού κατεστημένου». «Αυτούς του Κ5Α στη Mediaset δε θα τους παίρναμε ούτε για να καθαρίζουν τις τουαλέτες» απάντησε ο Μπερλουσκόνι που δε λέει να παραιτηθεί μολοντί έχει καβαλήσει τα 80.

Ολοι κατάλαβαν, βέβαια, ότι το κόμμα του Γκρίλο (ο Ντι Μάιο είναι απλά ο «μπροστινός», αν και αυτός εμφανίζεται πλέον να εκπροσωπεί δημόσια το «Κίνημα») θέλει να πάει σε εκλογές, καθώς οι δημοσκοπήσεις το δείχνουν να ενισχύεται (όπως και η «Λέγκα»). Ετσι, και την κατηγορία από το Δημοκρατικό Κόμμα (που έχει επιλέξει να μείνει έξω από τα παζάρια για το σχηματισμό κυβέρνησης), ότι συνεργάζεται με τη νεοφασιστική και ρατσιστική «Λέγκα» θα απέφυγε και θα μπορούσε μετά από τις επαναληπτικές εκλογές να συγκυβερνήσει με τη «Λέγκα», υπηρετώντας την ανάγκη «να κυβερνηθεί η χώρα».

Κι εκεί που όλα έδειχναν ότι η Ιταλία θα βαδίσει σε επαναληπτικές εκλογές και είχε αρχίσει η συζήτηση για την ημερομηνία πραγματοποίησής τους (τέλη Ιουνίου ή αρχές Ιουλίου), ο «καβαλιέρε» έκανε το βράδυ της Τετάρτης το «κόλπο γκρόσο», δηλώνοντας ότι δεν πρόκειται να βάλει βέτο στο σχηματισμό κυβέρνησης από τους συμμάχους του της «Λέγκα» με το Κ5Α. Διευκρίνισε ότι η «Φόρτσα Ιτάλια» δε θα στηρίξει κοινοβουλευτικά αυτή την κυβέρνηση, όμως θα εξακολουθήσει να συνεργάζεται με τη «Λέγκα» σε τοπικό επίπεδο. Πίεσεις στον Μπερλουσκόνι από την ιταλική κεφαλαιοκρατία ή ελιγμός σε μια προσπάθεια να εκθέσει τους Σαλβίνι και Ντι Μάιο; Δεν το γνωρίζουμε. Πάντως, αν σχηματιστεί κυβέρνηση από «Λέγκα» και Κ5Α, θα έχουμε μια ακόμα απόδειξη για την εξαφάνιση των πολιτικών συνόρων που χαρακτήριζαν κάποτε την αστική πολιτική.

ΥΓ. Χρειάζεται μήπως να θυμίσουμε τα θερμά λόγια που έλεγε ο Τσίπρας για τον Μπέπε Γκρίλο και το... «ριζοσπαστικό» του κόμμα;

Λίβανος

Οι «τρομοκράτες» στην εξουσία!

Εννιά χρόνια πολιτικών αναταράξεων στο Λίβανο, με την κατάρρευση πολλών κυβερνήσεων, έληξαν με τις εκλογές της περασμένης Κυριακής, που ήταν οι πρώτες από το 2009. Τα πρώτα αποτελέσματα δείχνουν ότι το κυβερνών κόμμα του Σαάντ Χαρίρι (γιου του πρώην πρωθυπουργού Ραφίκ Χαρίρι, ο οποίος δολοφονήθηκε το Φλεβάρη του 2005) έχασε το ένα τρίτο περίπου των θέσεων του στη νέα βουλή, με τη Χεζμπολά και τους συμμάχους της να κερδίζουν ενδεχομένως ακόμα και την πλειοψηφία των εδρών (βάσει των πρώτων αποτελεσμάτων). Η μειωμένη όμως συμμετοχή (49%) αδυνατίζει την επιτυχία της Χεζμπολά.

Ανεξάρτητα από τη μεγάλη αποχή, αυτή η εξέλιξη αποτελεί κόλαφο για τους Αμερικάνους και τους Σιωνιστές που χρόνια τώρα προσπαθούν να εκπαραθυρώσουν τη Χεζμπολά από την πολιτική ζωή της χώρας. Προσπάθησαν να της χρεώσουν τη δολοφονία του Χαρίρι, αλλά απέτυχαν. Προσπάθησαν να τη χτυπήσουν (με τη σιωνιστική εισβολή το 2006), απέτυχαν και πάλι. Η εισβολή αντιμετωπίστηκε σθεναρά από τους μαχητές της Χεζμπολά, που μίλησαν για «θείκη νίκη» (the divine victory). Χρησιμοποίησαν τη φυλοδυτική αντιπολίτευση για να χρεώσουν

στη Χεζμπολά βομβιστικές επιθέσεις (όπως αυτή το 2012, που είχε ως αποτέλεσμα τον τραυματισμό 78 και τον θάνατο οκτώ ατόμων, μεταξύ των οποίων ο επικεφαλής της λιβανέζικης ΚΥΠ, Βισάμ Αλ Χασάμ, που ήταν και ο στόχος της επίθεσης), αλλά ούτε τότε τα πέτυχαν. Η Χεζμπολά θεωρείται «τρομοκρατική» μόνο στα δικά τους κιτάπια και όχι σε αυτά του λιβανέζικου λαού. Ούτε η συμμετοχή της στον πόλεμο στη Συρία (στο πλευρό του Ασαντ) μείωσε τη δημοτικότητα της στον Λίβανο.

Εμείς δε θεωρούμε «νίκη της αντίστασης» την ισχυροποίηση της Χεζμπολά στο Λίβανο. Μπορεί να χαιρετίσαμε τη νίκη της αντίστασης στους Σιωνιστές το 2006 και να εξακολουθούμε να την υποστηρίζουμε απέναντί τους, όμως δεν ξεχνάμε ότι η Χεζμπολά είναι μία αστική δύναμη που σήμερα

έχει ταχθεί με τη φιλορώσικη πλευρά (Ασαντ) σε έναν άδικο ιμπεριαλιστικό πόλεμο, όπως είναι αυτός που διεξάγεται στη Συρία.

Γι' αυτό θα επαναλάβουμε όσα είχαμε επισημάνει από το 2006 στη σειρά άρθρων με τίτλο «Λίβανος: Πόλεμος και Αντίσταση»:

«Το πολιτικό πρόγραμμα της Χεζμπολά, έτσι όπως απεικονίζεται στα κείμενα και τα όσα μας είπαν οι εκπρόσωποί της κατά την επίσκεψή μας στο Λίβανο, δεν ξεφεύγει επομένως από τα καθαρά σοσιαλδημοκρατικά πλαίσια. Κι αυτά όμως τα πλαίσια φαντάζουν πολύ «επαναστατικά» για μια χώρα που οι δυτικόφυλες κυβερνήσεις προορίζουν να γίνει δορυφόρος της αμερικάνικης πολιτικής, ενώ η σιωνιστική βαρβαρότητα την καταστρέφει με κάθε ευκαιρία προκειμένου να πετύχει την υποταγή της. Με πλήρη επίγνω-

ση των τεράστιων διαφορών που χωρίζουν τον Λίβανο από τη Λατινική Αμερική, θα μπορούσαμε να υποστηρίξουμε ότι η Χεζμπολά δεν είναι παρά η λιβανέζικη εκδοχή του Ούγο Τσάβες ο οποίος, χωρίς να θίξει την καπιταλιστική βάση στην οικονομία, αναπτύσσει ένα δίκτυο κοινωνικής πρόνοιας για τα εξαθλιωμένα τμήματα του πληθυσμού, πολιτική που του έχει χαρίσει πρωτοφανή λαϊκή υποστήριξη. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο, ότι ο ίδιος ο Νασράλα έχει στους λόγους του υποστηρίζει δημόσια τον Τσάβες (αποκαλώντας τον «έναν πολύ μεγάλο Αραβό»).

Εκεί φαίνεται να εξαντλείται ο προωθητικός ρόλος αυτού του κινήματος της λιβανέζικης Αντίστασης, που χωρίς να αμφισβητεί την καπιταλιστική εξουσία δίνει το αίμα του στον αγώνα ενάντια στους σιωνιστές δολοφόνους και αποτελεί ένα από τα μεγάλα αγκάθια για την εγκαθίδρυση της αμερικάνικης «νέας Μέση Ανατολής», διατηρώντας ταυτόχρονα άριστες σχέσεις με αντιδραστικά καθεστώτα (όπως του Ιράν), που σε ένα άλλο καυτό μεσανατολικό μέτωπο, αυτό του Ιράκ, παίρνουν στάση κατά της Αντίστασης» (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/448/Διεθνή/8184.Πόλεμος-και-Αντίσταση-3>).

Ξανά στο ΔΝΤ η Αργεντινή

«Λέτε πως δε γίναμε Αργεντινή. Μακάρι να είχαμε γίνει. Η Αργεντινή πέρασε μια μεγάλη δυσκολία και οι πολίτες της κατάρτησαν με αξιοπρέπεια να σταθούν στα πόδια τους». Αυτά έλεγε ο Τσίπρας στον Στουρνάρα τον Σεπτέμβριο του 2012. Τον Δεκέμβριο του 2012 έλεγε στην ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ, λίγο πριν αναχωρήσει για Βραζιλία και Αργεντινή: «Θα επισκεφτούμε δύο χώρες - μέλη του G20 τις οποίες κατέστρεψαν και χρεοκόπησαν οι ομοϊδεάτες του κ. Σαμαρά, τις οποίες ανέστησαν αριστερές και προοδευτικές κυβερνήσεις που αγνόησαν το νεοφιλελεύθερο μονόδρομο. Λαοί που πέταξαν από πάνω τους τα νεοφιλελεύθερα δόγματα και βαδίζουν το δρόμο της ανάπτυξης και της αξιοπρέπειας».

Η Αργεντινή προσέφυγε ξανά στο ΔΝΤ, ζητώντας δάνειο 30 δισ. δολαρίων. Και μη μας πουν ότι γι' αυτό φταίει ο δεξιός Μαουρίσιο Μάκρι, γιατί το δρόμο τον είχε στρώσει η «αριστερή» Κριστίνα Φερνάντες-Κίρσνερ. Πώς έγινε αυτό; Αναζητήστε μια παλαιότερη εκτενή ανάλυσή μας με τίτλο «Το τέλος της σοσιαλδημοκρατικής αυταπάτης» (<http://www.eksegersi.gr/issue/846/Διεθνή/25094.Το-τέλος-της-σοσιαλδημοκρατικής-αυταπάτης>).

αλκοολισμού να τον συνοδεύουν), ήρθε νέο χτύπημα από τον Μάικλ Αβενάτι, τον δικηγόρο που εκπροσωπεί την Ντάνιελς και ο οποίος συνεργάζεται με τον ειδικό ανακριτή Ρόμπερτ Μιούλερ. Ο Αβενάτι δήλωσε ότι έχει στοιχεία πως ο δικηγόρος του Τραμπ πήρε περίπου 500.000 δολάρια, μετά τις εκλογές, από μια εταιρία που ελέγχεται από τον ρώσο ολιγάρχη Βίκτορ Βέζελμπεργκ, ο οποίος συνδέεται στενά με τον Πούτιν. Το CNN μετέδωσε ότι οι πράκτορες του Μιούλερ έχουν ήδη ανακρίνει τον Βέζελμπεργκ για τις σχέσεις της θυγατρικής του στις ΗΠΑ, ονόματι renova, με τον Κοέν.

Ο Αβενάτι έκανε και άλλες αποκαλύψεις. Είπε πως ανακάλυψε τέσσερις πληρωμές ύψους 100.000 δολαρίων η καθεμία από τη Novartis προς την Essential Consultants, την εταιρία-βιτρίνα που έστησε ο Κοέν για να πληρώσει την Ντάνιελς (προφανώς και άλλες εταιρίες που είχαν προσφέρει τις υπηρεσίες τους κατά καιρούς στον Τραμπ). Η δε ΑΤ&Τ, μονοπώλιο με «βαρύ» όνομα στις ΗΠΑ επιβεβαίωσε ότι έκανε σειρά πληρωμών ύψους 200.000 δολαρίων στον Κοέν, στο πλαίσιο προσπαθειών της να διαμορφώσει μια εικόνα για τη λειτουργία της νέας κυβέρνησης (έτσι ονομάζουν κομψά τις μίζες!).

Όπως αντιλαμβάνεστε, ο «τραχανάς» που απλώθηκε είναι πολύς. Ο Μιούλερ και οι πράκτορές του θα έχουν πολλή δουλειά. Κάποιοι στον αμερικάνικο Τύπο στοιχηματίζουν πως ο Τραμπ θα έχει φύγει πριν μπει το 2019. Περιμένουμε να δούμε τις εξελίξεις. Δεν ξεχνάμε ότι ο Νίξον «πήρε πόδι» για το Γουστεργκέιτ και πως ο Κλίντον πέρασε τα μεγαλύτερα ζόρια της προεδρικής του καριέρας όταν αποκαλύφτηκε ο γνωστός «λεκές» στο φουστάνι της Μόνικα.

Επιστρέφει ο «άξονας του κακού»

«**Σ**υμπατριώτες μου Αμερικανοί: Σήμερα, θέλω να ενημερώσω τον κόσμο πάνω στις προσπάθειές μας να εμποδίσουμε το Ιράν να αποκτήσει το πυρηνικό όπλο. Το ιρανικό καθεστώς αποτελεί τον ηγετικό κρατικό σπόνσορα της τρομοκρατίας. Εξάγει επικίνδυνους πυραύλους, πυροδοτεί συγκρούσεις στη Μέση Ανατολή και στηρίζει τρομοκρατικές ομάδες και πολιτοφυλακές όπως η Χεζμπολά, η Χαμάς, οι Ταλιμπάν και η Αλ Κάιντα» (Ντόναλντ Τραμπ, διάγγελμα για την απόσυρση από τη συμφωνία για τα πυρηνικά του Ιράν, 8/5/2018).

Ο «άξονας του κακού», που είχε πρωτοεισάγει ο Μπους (ο νεότερος), επέστρεψε θριαμβευτικά! Προκειμένου να γίνει αυτό, ο Τραμπ, παρουσιάζει μια πραγματικότητα που ακόμα και ο ελάχιστος ενημερωμένος πάνω στη διεθνή κατάσταση μπορεί να καταλάβει πόσο αισχρά ψεύτικη είναι. Τι να πρωτοσημειώσει κανείς; Το σιιτικό Ιράν στηρίζει τις σουνιτικές ομάδες της Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν! Αυτές οι ανοησίες, που υποστηρίζονταν φανατικά από τους Σιωνιστές, λέγονταν και εντός ΗΠΑ. Στην έκθεσή της, η επιτροπή που είχε φτιάξει ο Τζορτζ Μπους για την 11η Σεπτέμβρη, υποστήριζε ότι το Ιράν και η Χεζμπολά παρείχαν βοήθεια στην Αλ Κάιντα. Όμως, η ίδια έκθεση ανέφερε ρητά ότι δεν υπάρχουν αποδείξεις ότι το Ιράν και η Χεζμπολά είχαν οποιαδήποτε ανάμιξη στις επιθέσεις της 11ης Σεπτέμβρη και συμπλήρωνε ότι η Βόρεια Συμμαχία, που πολεμούσε τους Ταλιμπάν, βρήκε βοήθεια από το Ιράν! Τώρα, το πώς γίνεται το Ιράν να στηρίζει τη Βόρεια Συμμαχία και ταυτόχρονα τους Ταλιμπάν, μόνο τα νοσηρά μυαλά αμερικάνικων μυστικών υπηρεσιών θα μπορούσαν να εφεύρουν.

Ο Τραμπ όμως αποδεικνύεται και... αχάριστος. Γιατί ήταν το Ιράν που αποτέλεσε τη σανίδα σωτηρίας των ΗΠΑ, όταν στο Ιράκ μαίονταν οι αντικατοχικές επιθέσεις, αποτρέποντας τους σιίτες από το να οξύνουν τη σύγκρουσή τους με τους Αμερικάνους. Η μεγαλύτερη σιιτική παράταξη στη χώρα, που έγινε ο κορμός της κυβερνητικής εξουσίας στο κατεχόμενο Ιράκ, το «Ανώτατο Συμβούλιο για την Ισλαμική Επανάσταση στο Ιράκ», είχε στενούς δεσμούς με το Ιράν. Αν το Ιράν ήθελε να στηρίξει την «τρομοκρατία», θα καλούσε σε ενίσχυση της ένοπλης αντίστασης κατά των Αμερικανών στο Ιράκ, όμως αυτό δεν το έκανε ποτέ. Ετσι,

οι Αμερικάνοι μπόρεσαν να επιβληθούν στη χώρα και να κάμψουν την Αντίσταση, μετατρέποντάς την σε εμφυλιοπολεμική σύρραξη.

Αν ο Τραμπ ήθελε να βρει ποιος κρύβεται πίσω από τη χρηματοδότηση σουνιτικών ισλαμικών ομάδων, θα έπρεπε να κοιτάζει πιο κοντά στη Σαουδική Αραβία παρά στο Ιράν, αλλά αυτό δε θα το κάνει, γιατί η Σαουδική Αραβία είναι μόνιμος και σταθερός σύμμαχος των ΗΠΑ, αποτελώντας τη δύναμη κρούσης της στην Υεμένη.

Η συμφωνία που επιτεύχθηκε στις 14 Ιούλη του 2015 για τα πυρηνικά του Ιράν, στην οποία εκτός από τις ΗΠΑ συμμετείχαν ΕΕ, Βρετανία, Γαλλία, Γερμανία, Ρωσία και Κίνα, ήταν μια λύση στο αδιέξοδο που υπήρχε για μια ολόκληρη περίοδο με τις κυρώσεις κατά του Ιράν. Η συμφωνία επισφράγιζε την πλήρη αποτυχία της πολιτικής των κυρώσεων, καθώς οι δυτικοί ιμπεριαλιστές προτίμησαν να εντείνουν τις πιέσεις στη μεγάλη ιρανική αγορά παρά να ακολουθήσουν τα κελεύσματα των Σιωνιστών για πολεμικές επιχειρήσεις αβέβαιης αποτελεσματικότητας.

Σύμφωνα με τη συμφωνία, το Ιράν επιτρεπόταν να συνεχίσει το πυρηνικό του πρόγραμμα μειώνοντας όμως δραστικά τους πυρηνικούς του αντιδραστήρες (στο ένα τέταρτο περίπου) και περιορίζοντας τις έρευνες μόνο στις εγκαταστάσεις της Νατάντζ για τα επόμενα

οκτώ χρόνια. Το πρόγραμμα έμπαινε υπό την αυστηρή εποπτεία της Διεθνούς Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας (ΙΑΕΑ) για να εξασφαλιστεί ότι θα είναι για ειρηνικούς σκοπούς, με αντάλλαγμα την άρση του εμπάργκο.

Τώρα, οι ΗΠΑ αποσύρονται από αυτή την «καταστροφική» κατά τον Τραμπ συμφωνία, με το αιτιολογικό ότι θα είναι για ειρηνικούς σκοπούς, με αντάλλαγμα την άρση του εμπάργκο.

Όμως οι υπόλοιποι ιμπεριαλιστές ηγέτες δεν έκαναν στον Τραμπ τη χάρη να τον ακολουθήσουν. Σε κοινή ανακοίνωση των κυβερνήσεων Βρετανίας, Γερμανίας και Γαλλίας, που δόθηκε στη δημοσιότητα από το γραφείο της βρετανίδας πρωθυπουργού, Τερίζα Μέι (όχι τυχαία, αν σκεφτούμε ότι η Βρετανία είναι εδώ και δεκαετίες ο πιο πιστός ευρωπαίος σύμμαχος των ΗΠΑ, ιδιαίτερα στις πολεμικές εκστρατείες), αναφέρεται ότι οι κυβερνήσεις των τριών χωρών παραμένουν προσηλωμένες στη συμφωνία και καλούν τις ΗΠΑ να μη δημιουργήσουν προβλήματα στην εφαρμογή της.

Μια ώρα μετά από το διάγγελμα με το οποίο ο Τραμπ γνωστοποιούσε ότι οι ΗΠΑ αποσύρονται από τη συμφωνία για τα πυρηνικά του Ιράν, το Ισραήλ χτύπησε ξανά κατά στόχων στη Συρία, σκοτώνοντας εννέα άτομα.

Οι πολεμικές κραυγές ενισχύονται, με τις ΗΠΑ να προσανατολίζονται σε μια δυναμική επάνοδο στην περιοχή μετά από την ενίσχυση της Ρωσίας στο συριακό μέτωπο. Η επάνοδος των κυρώσεων (σε... δόσεις) αποτελεί μέρος αυτής της νέας στρατηγικής. Οι αμερικανοί ιμπεριαλιστές βάζουν τώρα στη ζυγαριά, πέρα από το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν, και τους βαλλιστικούς πυραύλους που διαθέτει, αλλά και το ρόλο που διαδραματίζει περιφερειακά. Δηλαδή, ζητούν από το Ιράν να «κλειστεί» στα σύνορά του (την ίδια ώρα που η Σαουδική Αραβία έχει εκστρατεύσει στην Υεμένη και το Ισραήλ δεν περιορίζεται στις συστηματικές δολοφονίες παλαιστίνιων διαδηλωτών, αλλά βομβαρδίζει και στόχους στη Συρία!).

Δεν είναι ο «κακός» Τραμπ που σε αντίθεση με τον «καλό» Ομπάμα οξύνει την αντιπαράθεση με το Ιράν και κατ' επέκταση με τη Ρωσία. Είναι το στραπάτσο που έχει υποστεί η αμερικάνικη πολιτική στη Μέση Ανατολή. Οι αμερικανοί ιμπεριαλιστές δεν μπορούν να συνεχίσουν να μένουν άπραγοι απέναντι στην ενίσχυση των ρώσων ανταγωνιστών τους και στην ενίσχυση αντιαμερικάνικων δυνάμεων, όπως η Χεζμπολά που κέρδισε μία μεγάλη νίκη τις πρόσφατες βουλευτικές εκλογές στο Λίβανο. Το τι ακριβώς σκοπεύουν να κάνουν ίσως ούτε οι ίδιοι δεν το γνωρίζουν ακόμα. Η πολεμική διέξοδος όμως είναι μέσα στη λογική τους, αν και δεν είναι καθόλου εύκολη μια τέτοια «διέξοδος»...

ΥΓ1. Πάντως, το Νόμπελ Ειρήνης καλό θα είναι να δοθεί στον... Τραμπ. Για να θυμόμαστε όλοι πόσο ξεφτισμένος θεσμός είναι!

ΥΓ2. Ο Νετανιάχου είναι φυσικά, ο μόνος αρχηγός κράτους που χαιρέτισε την αποχώρηση των ΗΠΑ από τη συμφωνία για τα πυρηνικά του Ιράν. Αλλωστε, ήταν αυτός που βοήθησε επικοινωνιακά τον Τραμπ, στήνοντας το γκεμπελίστικο τηλεοπτικό σόου με το πολεμικό πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν, που δήθεν συνεχίζεται, όπως μόνο οι ισραηλινές μυστικές υπηρεσίες γνωρίζουν. Για να δείξει στον σιωνιστικό όχλο πόσο αναβαθμίζεται η συμμαχία με τις ΗΠΑ, η σιωνιστική κυβέρνηση άρχισε να βάζει στους δρόμους της Ιερουσαλήμ πινακίδες που δείχνουν (στα εβραϊκά, τα αραβικά και τα αγγλικά) την κατεύθυνση της αναμενόμενης προς μετακίνηση αμερικανικής πρεσβείας (φωτογραφία).

Συνεχίζεται το σιωνιστικό έγκλημα ενάντια στους «πεισματάρηδες» Παλαιστίνιους

Τουλάχιστον 40 Παλαιστίνιοι τραυματίστηκαν στις διαδηλώσεις δίπλα στα σύνορα της Γάζας με το Ισραήλ, την Παρασκευή 4 Μάη, κατά την έκκτη κατά σειρά βδομάδα της «Μεγάλης Πορείας της Επιστροφής». Τις μέρες που ακολούθησαν, οι σιωνιστές σκότωσαν 9 Παλαιστίνιους, τρεις δίπλα στα σύνορα, επειδή σύμφωνα με τον ισραηλινό στρατό προκαλούσαν δολιοφθορές στον συνοριακό φράχτη, και άλλους 6 (όλοι τους μέλη της Χαμάς), με βόμβα σύμφωνα με παλαιστινιακές πηγές, ενώ το Ισραήλ τηρεί σιγήν ιχθύος.

Την ίδια περίοδο, ισραηλινά μαχητικά χτύπησαν στόχους στη Γάζα, καταστρέφοντας πολιτικές υποδομές, υποστηρίζοντας ότι ανήκουν στην Χαμάς και ότι οι βομβαρδισμοί ήταν απάντηση σε επίθεση που δέχτηκε το Ισραήλ στο έδαφος του (χωρίς να δίνει περαιτέρω λεπτομέρειες).

Οι τελευταίες δολοφονίες Παλαιστίνιων από τον ισραηλινό στρατό ανεβάζουν τον αριθμό των νεκρών από την ημέρα που ξεκίνησαν οι διαδηλώσεις στους 51, ενώ οι τραυματίες έχουν φτάσει τους 6.973, σύμφωνα με το υπουργείο Υγείας της Παλαιστινιακής Αρχής.

Την Τετάρτη 9 Μάη, ισραηλινές μπουλντόζες με συνοδεία τεθωρακισμένων εισέβαλαν στη νότια Γάζα, ισοπεδώνοντας τμήμα του εδάφους δίπλα στα σύνορα, προκειμένου οι ελεύθεροι σκοπευτές των σιωνιστών να έχουν καθαρό πεδίο απέναντι στους διαδηλωτές, εν αναμονή των διαδηλώσεων που ακολουθούν με αποκορύφωμα τη μεγάλη πορεία της Νάκμπα, την Τρίτη 15 Μάη.

Σε συνέντευξή του στο BBC, ο ισραηλινός πρέσβης στην Βρετανία, Μαρκ Ρεγκέβ, δήλωσε ότι οι δολοφονημένοι από τον ισραηλινό στρατό παλαιστίνιοι διαδηλωτές, στις τελευταίες διαδηλώσεις στη Γάζα, δεν είναι άμαχοι πολίτες, αλλά το 80% εξ αυτών είναι μέλη της Χαμάς και της Ισλαμικής Τζιχάντ. Το ποσοστό που ανέφερε ο Ρεγκέβ είναι από έκθεση του Ινστιτούτου Πληροφοριών για την Τρομοκρατία, Μέιρ Αμίτ, που σχετίζεται απευθείας με τη Μοσάντ και το ισραηλινό κράτος. Η έκθεση συμπεριλαμβάνει στα μέλη αυτών των οργανώσεων και τον δολοφονημένο δεκατριάχρονο Χουσεϊν Μαντί, ενώ χαρακτηρίζει σαν «τρομοκράτες» όλους όσους έχουν οποιαδήποτε σχέση όχι μόνο με τις οργανώσεις της Αντίστασης αλλά ακόμα και με τη Φατάχ. Γι' αυτούς όλοι οι Παλαιστίνιοι βρίσκονται στο στόχαστρο.

Παρόμοιες δηλώσεις είχε κάνει τον περασμένο Απρίλη και ο διαβόητος φασίστας υπουργός Αμυνας του Ισραήλ, Αβιγκνόρ Λίμπερμαν, χαρακτηρίζοντας όλους χωρίς εξαίρεση τους διαδηλωτές σαν μέλη της Χαμάς. Ταυτόχρονα, χαρακτήρισε τις εκκλήσεις για διευκρίνηση της δολοφονίας του παλαιστίνιου δημοσιογράφου Γιάσερ Μουρτάζα από τον ισραηλινό στρατό, ως υποκρισία, συμπληρώνοντας ότι υπάρχουν στοιχεία ότι ο Μουρτάζα δεν ήταν δημοσιογράφος αλλά μέλος της Χαμάς που σχεδίαζε επίθεση με drone εναντίον του ισραηλινού στρατού δίπλα στα σύνορα και γι' αυτό δολοφονήθηκε. Βέβαια, αυτού του είδους οι δηλώσεις πιάνουν μόνο στο αφιονισμένο σιωνιστικό πλήθος, γιατί όλος ο υπόλοιπος κόσμος έχει δει τις δεκάδες φωτογραφίες που τραβήχτηκαν κατά την διάρκεια της δολοφονίας του από πυρά ελεύθερου σκοπευτή. Από την άλλη, οι αναφορές σε διαδηλωτές που προέρχονται αποκλειστικά από τα ισλαμικά κινήματα αντίστασης έχουν ως στόχο να εκμεταλλευτούν τα ισλαμοφοβικά αισθήματα μέρους των ευρωπαϊκών κοινωνιών, μετά τα πλήγματα που έγιναν σε ευρωπαϊκές μεγαλουπόλεις από οπαδούς του ISIS.

Περιττεύει να πούμε ότι εμείς δεν κάνουμε κανένα διαχωρισμό ανάμεσα στις αντιστασιακές οργανώσεις της Παλαιστίνης. Δεν τις διαχωρίζουμε σε ισλαμικές και κοσμικές, αλλά μοναδικό μας κριτήριο είναι η συμμετοχή τους στην αντίσταση του παλαιστινιακού λαού, που συνεχίζεται εδώ και εφτά δεκαετίες (ξεκίνησε μάλιστα προτού δημιουργηθούν η Παλαιστινιακή Ισλαμική Τζιχάντ και η Χαμάς).

Οι διαδηλώσεις αναμένεται να κορυφωθούν την Τρίτη 15 Μάη, μέρα που συμπληρώνονται 70 χρόνια από τη Νάκμπα, τη μεγάλη καταστροφή για το λαό της Παλαιστίνης με τον ξεριζωμό του από τις πατρογονικές του εστίες. Η κτηνώδης σιωνιστική καταστολή απέτυχε να αποτρέψει τον παλαιστινιακό λαό από τη μαζική συμμετοχή στις διαδηλώσεις, που θα μείνουν στην Ιστορία ως ένα ακόμα φωτεινό παράδειγμα αυτοθυσίας, ως ένα ακόμα επεισόδιο στην ασίγηστη αντίσταση του παλαιστινιακού λαού με όλα τα μέσα, για την κατάκτηση της λευτεριάς του ενάντια στο ναζιστικό σιωνιστικό καθεστώς.

στο ψαχνό

Φασιστοειδή

Σύμφωνα με τον βουλευτή Λέσβου του ΣΥΡΙΖΑ, ο κόσμος του νησιού που έκλεισε τα μαγαζιά κι ήταν έτοιμος να «κράξει» τον Τσίπρα έτσι και δοκίμαζε να κάνει ένα βήμα έξω από τον κλοιό των ΜΑΤ, πρέπει «να διαλέξει όχθη». Να διαλέξει «αν είναι με την όχθη της δημοκρατίας ή αν είναι με τη μικρή μειοψηφία φασιστοειδών, τα οποία κάποιοι τα χαϊδεύουν κάνοντας μικροπολιτική πολιτική»!

Όλοι είδαμε πριν από μερικές εβδομάδες, σε κείνη τη «νύχτα των κρυστάλλων» με το πογκρόμ ενάντια στους πρόσφυγες και μετανάστες που διαμαρτύρονταν στην πλατεία Σαπφούς της Μυτιλήνης, ότι τα φασιστοειδή έδρασαν σε αгаστή συνεργασία με τις δυνάμεις του κράτους (αστυνομία και ΕΥΠ/ΚΥΠ), οι οποίες διευθύνονται από την κυβέρνηση. Επειδή δεν είδαμε την κυβέρνηση να εγκალεί τις αστυνομικές δυνάμεις για το ρόλο τους εκείνο το βράδυ (που ολοκληρώθηκε με τις συλλήψεις 120 μεταναστών και δύο αλληλέγγυων), μπορούμε άνετα να πούμε ότι είναι η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ αυτή που έχει επιλέξει να είναι στην ίδια όχθη με τα φασιστοειδή.

Ήταν τέτοια η συμμετοχή (πάνδημη όπως λέμε) στην απεργία στη Μυτιλήνη που δεν μπορείς να την αποδώσεις σε κανένα κόμμα. Απήγγρασαν εκείνοι που θεωρούν μέγιστο πρόβλημά τους τους πρόσφυγες και μετανάστες, απήγγρασαν όμως κι εκείνοι (οι προφανώς περισσότεροι, αν αναλογιστούμε τους πολιτικούς συσχετισμούς στο συγκεκριμένο νησί) που παλεύουν ενάντια στην κυβερνητική πολιτική, με αιχμή του δόρατος στη σημερινή φάση την εφιαλτική αύξηση του ΦΠΑ.

Λίγες μέρες αργότερα, ο Τσίπρας επέλεξε να πάει στη Βουλή για να πουλήσει τζάμπα δημοκρατική μαγκιά. Για να ψέξει τον Μητσοτάκη επειδή δεν ψήφισε τη διάταξη για το δικαίωμα αναδοχής και από ομόφυλα ζευγάρια που έχουν συνάψει σύμφωνο συμβίωσης. Το γεγονός ότι υπήρξαν βουλευτές του κόμματός του που καταψήφισαν παρέα με την πλειοψηφία της ΝΔ το έκανε γαργάρα. Όπως έκανε γαργάρα και την επιστολική ψήφο του ανεπίτη υφυπουργού του Β. Κόκκαλη. Οι βουλευτές άντε να βουλευτούν με το «κατά συνείδηση», όμως μέλος της κυβέρνησης να καταψηφίζει νομοσχέδιο της κυβέρνησης δεν το 'χουμε ξαναδεί.

Εσπευσε, όμως, μια ομάδα βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ, η πιο «γκαγκάν» δημοκρατική, να «σώσει την τιμή» του κόμματος στέλνοντας επιστολή στον πρόεδρο της Βουλής με την οποία ζητά την παραπομπή στην Επιτροπή Δεοντολογίας του ανεπίτη βουλευτή Κατοίκη που βρήκε την ευκαιρία να επιδοθεί σ' ένα ρυπαρό κήρυγμα ρατσιστικού μίσους κατά των ομοφυλόφιλων, εγγράφοντας πόντους στο εκλογικό του ακροατήριο.

Μ' αυτόν τον ίδιο βουλευτή (και όλους τους υπόλοιπους συριζανελίτες) δεν έχουν κανένα πρόβλημα να ψηφίζουν με αλαλαγμούς χαράς τα Μνημόνια και τους εφαρμοστικούς τους νόμους. Στο τέλος πανηγυρίζουν όλοι μαζί για την ενότητα της κυβερνητικής πλειοψηφίας και τη διάψευση των μύχων πόθων της δεξιο-κεντρώας αντιπολίτευσης!

Μα εδώ πρόκειται για ζήτημα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αναφώνησε με το γνωστό της ύφος η βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ και τέως υπουργός Σία Αναγνωστοπούλου. Σωστά! Τα ανθρώπινα δικαιώματα περιορίζονται στο σύμφωνο συμβίωσης των ομόφυλων ζευγαριών και στο δικαίωμά τους στην αναδοχή. Το μεροκάματο, η σύνταξη, ο ΕΝΦΙΑ, οι πλειστηριασμοί σπιτιών του κοσμάκη δεν περιλαμβάνονται στα ανθρώπινα δικαιώματα. Ούτε η προστασία του δάσους και εν γένει του περιβάλλοντος. Ούτε η προστασία της κρατικής περιουσίας, που χτίστηκε με τον ιδρώτα και το αίμα του λαού και ξεπουλιέται αντί πινακίου φακής.

Δυσκολεύεστε να διακρίνετε τα φασιστοειδή;

KONTRES

Παπάρα και πρόκληση

«Για το 2019 προβλέπεται επίσης η επίτευξη του στόχου του πρωτογενούς πλεονάσματος (3,5%) με δημοσιονομικά ουδέτερο τρόπο, πράγμα το οποίο βάζει τέλος στα σενάρια που θέλουν παράταση της λιτότητας για το 2019 και 2020». Το έγραψε ο Τσακαλώτος σε non paper του υπουργείου Οικονομικών, αμέσως μετά τη δημοσιοποίηση των «καρινών οικονομικών προβλέψεων» της Κομισιόν. Πρόκειται, ασφαλώς, για παπάρα. Ταυτόχρονα, όμως, είναι και πρόκληση. Μιλάει για τέλος της λιτότητας το 2019 και το 2020, όταν δεν πρόκειται ν' αλλάξει στο παραμικρό το θεσμικό πλαίσιο που έχει διαμορφωθεί κατά τη μνημονιακή περίοδο, ενώ θα ενισχυθεί περισσότερο με τα ήδη προνομοθετημένα μέτρα της νέας μείωσης των συντάξεων (μέχρι και 18%) και της νέας μείωσης του αφορολόγητου (στα 5.700 ευρώ), που θα προσθέσει νέο χαράτσι σε μισθωτούς και συνταξιούχους (ακόμα και σ' αυτούς με μισθό ή σύνταξη πείνας).

Μια στο καρφί και μια στο πέταλο

«Μας έχετε για αφελείς να πάμε σε εκλογές με μειωμένες συντάξεις;». Πάνος Καμμένος.

Ερώτηση: Μήπως μπορεί η Ελλάδα να θέσει το ζήτημα και να το κερδίσει, να μην εφαρμοστούν οι περικοπές στις συντάξεις;

Ευκλείδης Τσακαλώτος: Η θέση της Ελληνικής Κυβέρνησης είναι ότι «ακούμε αυτό που λέτε, αλλά δεν είναι η ώρα γι' αυτή τη συζήτηση».

«Ο,τι έχει προνομοθετηθεί ή ήταν μέρος της συμφωνίας θα εφαρμοστεί μέσα στο χρόνο, στο εύρος και την ποιότητα που κάθε φορά η ελληνική οικονομία επιτρέπει». Νίκος Βούτσης.

Η αναπληρώτρια υπουργός Εργασίας Θεανώ Φωτίου συνέστησε μέσω του ΣΚΑΪ στους συνταξιούχους να «κάνουν λίγο υπομονή» και να «σπεύδουν βραδέως», υποστηρίζοντας ότι όλα

αυτά τα θέματα «δεν είναι τελειωμένα». (<http://www.skai.gr/news/politics/article/372894/nea-uposheseis-fotiou-gia-tis-sudaxeis/#ixzz5EpxPnKIO>).

Δημοκρατική αντίληψη!

Ο Τζανακόπουλος μίλησε πολιτικά αναφερόμενος στην πρόταση Γεννηματά για εκλογές: «Υπάρχει μια πολύ μεγάλη αντίφαση, κατ' αρχήν, γιατί σας είπα ότι πριν από λίγο καιρό η κυρία Γεννηματά μιλούσε για την ανάγκη μιας αναθεώρησης του Συντάγματος, η οποία πρέπει να προκύψει από την παρούσα Βουλή. Αυτό έρχεται σε πλήρη αντίφαση με την προχθεσινή τοποθέτησή της. Επομένως, ένα σημείο είναι αυτό. Το δεύτερο είναι ότι δεν φαίνεται να κατανοεί τη δυναμική της διαπραγμάτευσης, τη δυναμική των εξελίξεων, καθώς -όπως γνωρίζετε- μέχρι τις 21 Ιουνίου είναι συμφωνημένο και κοινός πολιτικός στόχος, τόσο της Ελλάδας όσο και των δανειστών της, να έχουμε καταλήξει σε μία συνολική συμφωνία που θα αφορά το χρέος, τη μεταμνημονιακή εποπτεία, αλλά και την 4η αξιολόγηση. Μια συμφωνία, μάλιστα, που στις βασικές της γραμμές θα είναι πολύ θετικότερη από ό,τι θα μπορούσε κανείς να περιμένει ένα ή δύο χρόνια πριν. Επομένως, κατά τη γνώμη μου, και επί της πολιτικής ουσίας, αλλά και επί της χρονικής επιλογής, το αίτημα για εκλογές, αυτή τη στιγμή, νομίζω ότι είναι εκτός πραγματικότητας».

Ο γραμματέας του ΣΥΡΙΖΑ Π. Ρήγας, όμως, μίλησε με γλώσσα ακραίου συντηρητικού πολιτικού, υποστηρίζοντας ότι «είναι παντελώς **ανεύθυνο, εθνικά επιζήμιο** και σφόδρα μικροκομματικό να ζητά κανείς εκλογές μια τέτοια στιγμή!». Οι Σαμαροβενιζέλοι το 2014, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ ζητούσε εκλογές, ενώ αυτοί υποτίθεται ότι έκαναν σκληρή διαπραγμάτευση για το κλείσιμο της πέμπτης αξιολόγησης του δεύτερου Μνημόνιου (που δεν την έκλεισαν τελικά), δεν τόλμησαν να του απευθύνουν τέτοιες κατηγορίες. Οι συριζαίοι, όμως, έχουν βαλθεί να ξεπεράσουν τους δεξιούς και τους πασόκους σε όλα τα επίπεδα.

Πάντως, πέρα από το... δημοκρατισμό που αποκαλύπτει η δήλωση Ρήγα, είναι και μια δήλωση πανικού. Αιφνιδιάστηκαν από το αίτημα του ΚΙΝΑΛ για εκλογές και δείχνουν ότι τους πόνεσε πολιτικά. Αλλιώς θα το προσπερνούσαν με τις συνήθεις ειρωνείες.

Απογοητεύσεις

Η γερμανική ΤΑΖ εκφράζει την απογοήτευση της γιατί «ο Ολαφ Σολτς δεν παρεκκλίνει ούτε χιλιστό από την πολιτική του χριστιανοδημοκράτη προκάτοχου του». «Ο Σολτς στις δημόσιες εμφανίσεις του αποφεύγει επιμελώς να διαφοροποιηθεί από τον Σόιμπλε» σημειώνει η γερμανική... ΕφΣυν, προειδοποιώντας πως «αν το SPD συνεχίσει την παλιά γνωστή συνταγή στην ΕΕ, θα πρόκειται για καταστροφή, παρά για εκλογική απάτη».

«Ο νέος μεγάλος συνασπισμός συνεχίζει από εκεί ακριβώς που σταμάτησε ο παλιός» γράφει και η «Χάντελ-σμπλατ», σχολιάζοντας τον προϋπολογισμό που ετοίμασε ο Σολτς.

Στην Ελλάδα μούγκα από το κυβερνητικό στρατόπεδο. Ο Τσακαλώτος, στην πολυσυζητημένη συνέντευξή του στο κομματικό ραδιόφωνο του ΣΥΡΙΖΑ, είπε ότι «το θέμα του χρέους ακόμα είναι υπό συζήτηση και διαπραγμάτευση», ότι οι Γερμανοί «θέλουν να είναι υπό όρους» η επιμήκυνση λήξης των ομολόγων, χωρίς να ανεβάσει αντιγερμανικούς τόνους.

Γιατί σχολιάζουμε αυτό που για την εφημερίδα μας ήταν αυτονόητα αναμενόμενο; Για να θυμίσουμε ότι ο Τσίπρας τηλεφώνουσε στον Μάρτιν Σουλτς και τον προέτρεπε να βάλει το SPD σε νέο «μεγάλο συνασπισμό» με τη Δεξιά των CDU/CSU, με το επιχείρημα ότι η συμμετοχή των σοσιαλδημοκρατών στην κυβέρνηση θα είναι προς όφελος της προοδευτικής πορείας της ΕΕ, αλλά και της Ελλάδας.

εκ μέρους των εκπαιδευτικών και αυτό θα γίνει μέσω της αυτοαξιολόγησης. Αλλωστε η ίδια η αποτίμηση - αυτοαξιολόγηση θα αποσείσει τις ευθύνες για τη λειτουργία των σχολείων από το Υπουργείο και θα τις μετακυλήσει στα σχολεία και στις πλάτες των εκπαιδευτικών.

Σε επίπεδο Διευθύνσεων συγχωνεύονται υποστηρικτικές δομές ζωτικής σημασίας (Κ.Ε.Δ.Δ.Υ., Συμβουλευτικοί Σταθμοί Νέων, Κ.Ε.Σ.Υ.Π., Κ.Ε.Π.Α.Η.Ν.Ε.Τ.) και δημιουργούνται τα Κέντρα Εκπαιδευτικής και Συμβουλευτικής Υποστήριξης (Κ.Ε.Σ.Υ.), τα οποία θα είναι κοινά για τις δύο βαθμίδες εκπαίδευσης. Βλέπουμε, δηλαδή, ότι δομές με διακριτά αντικείμενα συγχωνεύονται με στόχο τη μείωση του ήδη ανεπαρκούς προσωπικού λόγω της υποχρηματοδότησης. Το αποτέλεσμα θα είναι η συρρίκνωση των υποστηρικτικών δομών και η υποβάθμιση του έργου τους. Η κατάσταση που διαμορφώνεται στην Ειδική Εκπαίδευση είναι κρίσιμη και σύντομα θα διαφανούν οι επιζήμιες συνέπειες για τα παιδιά με ιδιαίτερες μαθησιακές ανάγκες.

Η ίδια λογική της συρρίκνωσης παρατηρείται και στην μετεξέλιξη των Κ.Π.Ε. σε Κέντρα Εκπαίδευσης για την Αειφορία (Κ.Ε.Α.), τα οποία θα ενσωματώνουν τις αρμοδιότητες των υπευθύνων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης, Αγωγής Υγείας και Πολιτιστικών Θεμάτων και Πολιτιστικών Δραστηριοτήτων. Μάλιστα τα Κ.Ε.Α. προβλέπεται να χρηματοδοτούνται από τους δήμους! Η λεπτομέρεια αυτή αποδεικνύει περίτρανα πως το συγκεκριμένο νομοσχέδιο δρομολογεί την αποκέντρωση - ιδιωτικοποίηση του εκπαιδευτικού συστήματος.

Ενα ακόμα σημαντικό σημείο του νομοσχεδίου είναι η θεσμοθέτηση των λεγόμενων ομάδων σχολείων που συνδέεται άμεσα με την πρόταση του Ι.Ε.Π. για τη Β΄ Λυκείου και ανοίγει το δρόμο για μετακινήσεις μαθητών και εκπαιδευτικών. Είναι ορατό πια το ενδεχόμενο μεταφοράς της οργανικότητας σε επίπεδο ομάδας σχολείων.

Ας παραμερίσουμε τους εξωραϊσμούς της υποταγμένης στα ιδιωτικά οικονομικά συμφέροντα πολιτικής εξουσίας και ας κοιτάξουμε την ωμή πραγματικότητα κατάματα. Η συγκρότηση συγκεντρωτικών δομών σε επίπεδο Διευθύνσεων και Περιφερειών συνιστά απαραίτητη προϋπόθεση για την αποκέντρωση του εκπαιδευτικού συστήματος. Ο ευσεβής πόθος του Νεοφιλελευθερισμού, τις αρχές του οποίου εκφράζει ο ΟΟΣΑ, είναι να αποτινάξει το κράτος από πάνω του το βάρος της χρηματοδότησης της εκπαίδευσης. Αυτός ο στόχος μπορεί να επιτευχθεί μέσω της αποκέντρωσης, του περάσματος, δηλαδή, των σχολείων σε επίπεδο περιφερειών και δήμων, που θα επιφέρει και την αυτονομία των σχολικών μονάδων. Η αυτονομία, η οποία μπορεί να λειτουργήσει μόνο μέσω του ερ-

γαλείου της αυτοαξιολόγησης, θα είναι διοικητική και οικονομική γιατί σε παιδαγωγικό επίπεδο είναι αυτονόητο πως η κεντρική εξουσία δεν έχει λόγους να εκχωρήσει την ιδεολογική ηγεμονία της.

Αν, σε συνδυασμό με τα παραπάνω, λάβουμε υπόψη τις φαινικές ιδέες του ΟΟΣΑ, που πρόσφατα είδαν το φως της δημοσιότητας, όπως η πρόταση για τη δυνατότητα του διευθυντή - μάνατζερ να επιλέγει το προσωπικό του ή η πρόταση για πενταετείς συμβάσεις εργασίας, τότε κατανοούμε πως μεθοδικά και σταθερά οικοδομείται το νέο σχολείο της αγοράς, το οποίο θα λειτουργεί ως επιχείρηση, θα αναζητά τους πόρους του (μετακυλώντας όπως είναι φυσικό ένα μέρος του κόστους στους γονείς) και θα απασχολεί το προσωπικό του με ελαστικές σχέσεις εργασίας. Σε ένα τέτοιο σχολείο ακόμα και ο μαθητής θα μετατραπεί σε πελάτη που θα αγοράζει δεξιότητες. Οχι όμως μόρφωση. Διότι η μόρφωση δεν αγοράζεται.

Η λειτουργία των σχολείων με όρους ιδιωτικής οικονομίας αργά ή γρήγορα θα οδηγήσει σε ακόμα πιο έντονες ταξικές διαφοροποιήσεις στον εκπαιδευτικό χώρο της χώρας. Η δημιουργία ενός εκπαιδευτικού συστήματος πολλών ταχυτήτων θα πλήξει βανάνα τα μορφωτικά δικαιώματα της εργατικής τάξης, των αδύναμων.

Ζούμε, λοιπόν, σε μια μεταίχμιακή εποχή και το διακύβευμα που ανακύπτει είναι ο δημόσιος χαρακτήρας της εκπαίδευσης. Όμως οι οριακές εποχές χαρακτηρίζονται από έντονη ενδεχομενικότητα. Οι συντηρητικές εξελίξεις δεν είναι μονόδρομος. Μπορεί και πρέπει να αναπτυχθεί η αντίρροπη δυναμική του εκπαιδευτικού κινήματος της αντίστασης. Το ερώτημα που τίθεται επιτακτικά σε εμάς σήμερα είναι αν θα καταφέρει ο Σύριζα να σβήσει με το νομοσχέδιο για τις δομές και την αυτοαξιολόγηση τους αγώνες δεκαετιών του εκπαιδευτικού κινήματος.

Οι αλλαγές που θα επέλθουν στην εκπαίδευση της χώρας, μέσω των αναδιαρθρώσεων που προωθούνται, θα είναι καταλυτικές και θα διαμορφώσουν ένα δυσμενές περιβάλλον για τη μόρφωση των παιδιών της εργατικής τάξης. Αν το σχολείο αυτό έρθει, θα έρθει για να μείνει. Κληροδόχημα στις μελλοντικές γενιές. Δεν πρόκειται λοιπόν για μία ατομική υπόθεση. Ο ατομικισμός ιδεολογικά έχει νεοφιλελεύθερες συνδηλώσεις. Όλοι όσοι εμπλεκόμαστε στην εκπαίδευση φέρουμε το βάρος της ιστορικής ευθύνης για το πού θα πάνε τα πράγματα...

• **Απαιτούμε την άμεση απόσυρση του νομοσχεδίου από την κυβέρνηση.**

• **Η ΟΛΜΕ να κηρύξει απεργία - αποχή από κάθε μορφή αξιολόγησης.**

ΠΑΛΕΥΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ ΜΑΣ

Τσιράκια των Αμερικανο-σιωνιστών

Δε θα σταθούμε στην προκλητική οικειότητα («ο Μπέντζαμιν», ο «φίλος Μπέντζαμιν» και ξανά μανά «ο Μπέντζαμιν»). Δε θα σταθούμε στην προκλητική δήλωση: «να ενώσουμε τις δυνάμεις μας, προκειμένου να διασφαλίσουμε την ευημερία, τη σταθερότητα, τη συνεργασία ανάμεσα στις χώρες μας, αλλά και στις γειτονικές χώρες και στους γειτονικούς λαούς της περιοχής», την ώρα που το Ισραήλ μακελεύει συστηματικά τους Παλαιστίνιους που διαδηλώνουν στη Γάζα και πραγματοποιεί αεροπορικές επιδρομές στη Συρία, χωρίς να έχει δεχτεί κάποιο πλήγμα από το καθεστώς Ασαντ. Δε θα σταθούμε στα συγχαρητήρια «για τα 70 χρόνια από την ίδρυση του κράτους του Ισραήλ», χωρίς λέξη για τη Νάκμπα, τη μεγάλη καταστροφή, το διωγμό του παλαιστινιακού λαού από τις εστίες του.

Θα μείνουμε μόνο σε μια φράση από τις δηλώσεις Τσίπρα: «Ο Πρωθυπουργός του Ισραήλ είχε την ευκαιρία να μας εκφράσει, κατά τη διάρκεια των συνομιλιών μας, και τις ανησυχίες του, τις έντονες ανησυχίες του για τις δοκιμές βαλλιστικών πυραύλων μεγάλου βεληνεκού από το Ιράν. **Συμμεριζόμαστε αυτές τις ανησυχίες**». Τη μέρα που ο Τραμπ, υπό τις επευφημίες μόνο του Νετανιάχου, αποδοκιμαζόμενος από όλους τους άλλους ιμπεριαλιστές ηγέτες (ακόμα και εντός ΗΠΑ), ανακοίνωνε την αποχώρηση από τη συμφωνία για το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν, ο Τσίπρας συμμεριζόταν τις «ανησυχίες» του Νετανιάχου! Ο κατήφορος δεν έχει πάτο...

Πλίνθοι και κέραμοι

Παλιά караβана της αστικής πολιτικής ο Γιωργάκης, έχει μάθει από τον πατέρα του πως ο αιφνιδιασμός είναι εκείνος που μπορεί να σε βγάλει -έστω και για λίγο- στον αφρό, ιδιαίτερα όταν είσαι στριμωγμένος. Την ώρα, λοιπόν, που η Φώφη ζητάει εκλογές και ο Ραγκούσης κάνει εκστρατεία για συνεργασία του ΚΙΝΑΛ με τον ΣΥΡΙΖΑ, αυτός συναντήθηκε με τον Τσίπρα και τον Κοτζιά... ως πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς. Φρόντισε, όμως, να καταστήσει σαφές ότι δεν πήγε να δει τον Τσίπρα μόνο υπ' αυτή του την ιδιότητα, αλλά και ως έλληνας πολιτικός που επιδιώκει «κάποιες επαφές για τα εθνικά μας θέματα και τις διεθνείς εξελίξεις», επειδή πιστεύει ότι «η εξωτερική πολιτική και ιδιαίτερα σε κρίσιμες στιγμές για την Ελλάδα, απαιτεί πάντα επαγρύπνηση, εγρήγορση, υπευθυνότητα και καθαρές φωνές διεθνώς».

Φυσικά, ο Γιωργάκης ήξερε πολύ καλά τι συμβολισμούς θα σηματοδοτούσε η κίνησή του. Όπως ήξερε και ο Θεοδωράκης, όταν πριν από λίγο καιρό πραγματοποιούσε τη δική του χωριστή συνάντηση με τον Τσίπρα (αλήθεια, τι έγινε μ' εκείνη τη σύσταση Συμβουλίου Εθνικής Ασφάλειας, που υποτίθεται ότι υπήρξε το αντικείμενο της συ-

νάντησής τους;). Ηξερε πως ο Τσίπρας θα εκμεταλλευόταν τη συνάντηση για τους δικούς του λόγους, όπως και έγινε. «Ενημέρωσε τον Γ. Παπανδρέου για τις τρέχουσες εξελίξεις στα ελληνοκυπριακά, το κυπριακό καθώς και τις διαπραγματεύσεις για το Μακεδονικό, έγραψε στο Twitter συνοδεύοντας την ανάρτηση με μια φωτογραφία που τους δείχνει να συνομιλούν ευδιάθετοι. «Η πόρτα του Μαξίμου είναι ανοιχτή πάντα, σε όσους μου ζητάνε ουσιαστική ενημέρωση για τα εθνικά θέματα», συμπλήρωσε με νόημα.

Την ίδια μέρα που ο Γιωργάκης -ευσταλής και χωρίς ίχνος

Αίτηση ακύρωσης για το άσυλο στον δεύτερο τούρκο φυγάδα στρατιωτικό

Όταν ο Μουζάλας έλεγε πως δεν εφαρμόζει «γραμμή Μουζάλα», αλλά «γραμμή κυβέρνησης», δεν έλεγε ψέματα. Αποδείχτηκε από την κίνηση του Βίτσα να καταθέσει αίτηση ακύρωσης για την απόφαση της Δευτεροβάθμιας Επιτροπής Ασύλου να χορηγήσει άσυλο και στον δεύτερο τούρκο φυγάδα αξιωματικό.

Σύμφωνα με πληροφορίες, η 10η Επιτροπή Ασύλου, με πρόεδρο την πρόεδρο Εφετών Διοικητικών Δικαστηρίων Χάιδω Χαρμπίλα-Κώτσου και με εισηγήτρια την Πρωτοδίκη Διοικητικών Δικαστηρίων Αικατερίνη Ζακυνθινού αποφάσισε να χορηγήσει άσυλο στον δεύτερο φυγάδα με σκεπτικό παρόμοιο μ' εκείνο της 3ης Επιτροπής Ασύλου, που είχε δώσει άσυλο στον πρώτο από τους οχτώ. Εκρίνε ότι σύμφωνα με την Διεθνή Αμνηστία, τις διεθνείς συμβάσεις, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και άλλους διεθνείς οργανισμούς, η κατάσταση στην Τουρκία μετά το αποτυχημένο πραξικόπημα του περασμένου Ιουλίου είναι τέτοια που δεν εγγυάται τη διεξαγωγή δίκαιης δίκης για τους φυγάδες στρατιωτικούς. Επιπλέον, από κανένα στοιχείο δεν αποδεικνύεται ότι ο αιτών άσυλο είχε συμμετοχή στο πραξικόπημα.

Ο Αρειος Πάγος αποφάσισε να μην εκδοθούν οι οχτώ στην Τουρκία, οι Επιτροπές Ασύλου, με πλειοψηφία διοικητικών δικαστών στη σύνθεσή τους, αποφασίζουν η μία μετά την άλλη τη χορήγηση ασύλου, όμως η κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων επιμένει να υποβάλει -μέσω των αρμόδιων υπουργών- αιτήσεις ακύρωσης, μη τυχόν και κακοχαρακτηριστεί από το καθεστώς Ερντογάν ότι δεν έκανε τα πάντα για να του παραδώσει τους φυγάδες, όπως του είχε υποσχεθεί ο Τσίπρας.

Η υπόθεση εκδικάστηκε ήδη στο ΣτΕ, στο πλαίσιο πρότυπης δίκης (η απόφαση που θα εκδοθεί για τον πρώτο θα ισχύει για όλους). Οι εκπρόσωποι του Δημοσίου ζήτησαν να ακυρωθεί η χορήγηση ασύλου, επικαλούμενοι μια σειρά νομικίστικα επιχειρήματα. Επικαλέστηκαν, όμως, και ένα ουσιαστικό επιχείρημα: «υπάρχουν σοβαροί λόγοι συμμετοχής των συγκεκριμένων αξιωματικών στο πραξικόπημα!» Αυτό ισχυρίζεται η τουρκική κυβέρνηση και στην Ελλάδα δεν το έχει δεχτεί κανένας πλιν της κυβέρνησης, η οποία αποδεικνύεται συντηρητικότερη από τους δικαστές.

και τις κινήσεις.

Δε χρειάζεται να είναι κανείς... κορυφαίος πολιτικός αναλυτής για να συνειδητοποιήσει ότι γεννάνε και τα κοκόρια... του Τσίπρα. Το ΚΙΝΑΛ αποδεικνύεται σκορποχώρι, ενώ από την Ευρώπη έρχονται τα μηνύματα από στόματος Ούντο Μπούλμαν (είναι ο διάδοχος του Τζιάνι Πιτέλα στην προεδρεία του κόμματος των Ευρωπαίων Σοσιαλιστών και Δημοκρατών), που είπε σε συνέντευξή του στο Euroactiv: «Δεν είμαι παίκτης στην εγχώρια πολιτική στην Ελλάδα. Όμως, ως ευρωπαίος σοσιαλδημοκράτης, δε βλέπω καμιά βελτίωση αν η διακυβέρνηση της χώρας αναληφθεί από τη ΝΔ, που έχει μεγάλη ευθύνη για τη βύθιση της χώρας στο χάος. (...) Θα ήθελα να συστήσω ότι ο δρόμος προς το μέλλον θα πρέπει να είναι **οι προοδευτικές δυνάμεις** να κάνουν αμοιβαία χρήση των εμπειριών τους για το τι πήγε στραβά και τι καλά και **να ενώσουν τις δυνάμεις τους** στην κατεύθυνση μιας προοδευτικής ιδέας για το πώς θα αναπτύξουν αυτή τη θαυμάσια χώρα με γνώμονα μια καλύτερη τύχη για τους υπέροχους ανθρώπους της».

Μπούλμαν ονομάζεται, όχι Ραγκούσης. Και είναι πρόεδρος των ευρωσοσιαλδημοκρατών!

Η θεία από την Πρέβεζα ν' αρπάξει τη βρεγμένη σανίδα...

Το θέμα πέρασε στο ντούκου, καθώς αντιμετώπιστηκε σαν ένα από τα κρύα καλαμπούρια που λέει ο Τσακαλώτος σε κάθε δημόσια εμφάνισή του (είτε στη Βουλή, είτε σε συνεντεύξεις, είτε στα pop paper που εκδίδει). Δεν είναι όμως καλαμπούρι. Μέσα από το καλαμπούρι ο Τσακαλώτος περιέγραψε την προσχώρηση του ΣΥΡΙΖΑ στη νεοφιλελεύθερη αντίληψη για την Κοινωνική Ασφάλιση. Βέβαια, η προσχώρηση έχει ήδη γίνει στην πράξη με τον νόμο Κατρούγκαλου. Ο Τσακαλώτος, που ανήκει στην... αριστερή πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ και αυτομοστράρεται ως μαρξιστής (τρομάρα του), ήρθε να δώσει και το ιδεολογικό επίχρυσμα, εκφράζοντας τη συμφωνία του με τη λογική του ΔΝΤ! Επειδή την ίδια θεωρία παρουσίασε (με το δικό της απaráμιλλο τρόπο) και η βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ Εύη Καρακώστα, είμαστε σίγουροι ότι στους βουλευτές γίνονται σεμινάρια με αντικείμενο: «Το συνταξιοδοτικό μοντέλο ήταν λάθος. Έδινε υψηλές συντάξεις, μέσω των οποίων καλύπτονταν οικονομικές ανάγκες όχι των ιδίων των συνταξιούχων, αλλά των συγγενών τους. Γι' αυτό οι συντάξεις πρέπει να μειωθούν και οι ανάγκες των συγγενών των συνταξιούχων να καλύπτονται από την κοινωνική πολιτική!»

Συνεντευξιαζόμενος στις 3 Μάη στο κομματικό ραδιόφωνο (Ρ/Σ «Κόκκινο») και αναφερόμενος στο προ-νομοθετημένο νέο πετσόκομμα των συντάξεων (αυτών που έχουν εκδοθεί πριν από τον νόμο Κατρούγκαλου), ο Τσακαλώτος είπε:

«Να δώσω μόνο **ένα δίκιο στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο** για να γίνει σοβαρή συζήτηση και **να μην κοροϊδεύουμε τον κόσμο**. Τι έλεγα εγώ παλιά; Πήγαίνω στους Ευρωπαίους και τους έλεγα "Δεν μπορείτε να κόψετε τις συντάξεις. Γιατί δεν μπορείτε να κόψετε τις συντάξεις; Διότι η θεία μου η τάδε στην Πρέβεζα βοηθάει το άνεργο παιδί της, βοηθάει τα εγγόνια της στο φροντιστήριο, βοηθάει το άλλο παιδί της στο νοίκι που είναι στην Αθήνα" και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο έλεγε ότι πρέπει να φτιάξετε κι ένα κοινωνικό κράτος. Δηλαδή δεν είναι σωστό η σύνταξη της γιαγιάς να μην είναι για τη γιαγιά και να πηγαίνει σε όλη την υπόλοιπη οικογένεια. Μπορεί βεβαίως να είναι ένα χαρτζιλίκι, αλλά δεν μπορεί να πληρώνει η γιαγιά το νοίκι των παιδιών της. Αρα πρέπει να φτιάξετε κι ένα κοινωνικό κράτος το οποίο έχει και μη χρηματικές δαπάνες. Δηλαδή το "Βοήθεια στο σπίτι" είναι μια μη χρηματική δαπάνη που όμως βοηθάει πολύ. Αρα η δική μας γραμμή ήταν ότι δεν ήταν σωστό να κοπούν οι συντάξεις. Προσπαθήσαμε να κρατήσουμε και ειδικά το υπουργείο Εργασίας το μίνιμουμ στη δι-απραγμάτευση αλλά συγχρόνως σταδιακά να χτίζουμε και ένα κοινωνικό κράτος, δηλαδή αυτό που έκανε το υπουργείο Εργασίας για τα επιδόματα στα παιδιά, η συζήτηση που υπάρχει για επίδομα στα νέα ζευγάρια, είτε για νοίκι είτε αν έχουν πάρει σπίτι με δάνειο που πληρώνουν. Είναι σημαντικά αυτά. Αρα να κοιτάξουμε όλη την εικόνα.

Βεβαίως είναι ένα θέμα οι συντάξεις, βεβαίως έχουν κοπεί, βεβαίως σε μερικούς ανθρώπους έχουν κοπεί παραπάνω από ό,τι πρέπει, πολύ παραπάνω, αλλά **δεν μπορεί όμως να ξοδεύουμε σχεδόν όσο ξοδεύουν ως ποσοστό για τις συντάξεις άλλες χώρες και πιο προωθημένες χώρες από εμάς** και να μην πληρώνουμε σχεδόν τίποτε στις άλλες δαπάνες που χρειάζεται».

♦ Το πρώτο που πρέπει να επισημανθεί είναι ο ισχυρισμός του Τσακαλώτου ότι οι συντάξεις στην Ελλάδα είναι ψηλές! Δεκαετίες τώρα το ίδιο παραμύθι. Σ' αυτό το παραμύθι στηρίχτηκαν όλες οι αντιασφαλιστικές ανατροπές. Οι συντάξεις που έπαιρνε η πλειοψηφία της εργατικής τάξης (συντάξεις ΙΚΑ) ήταν πάντοτε συντάξεις πείνας (πλην ελάχιστων περιπτώσεων στελεχών επιχειρήσεων ή ειδικευμένων εργατών που είχαν πολλά χρόνια στην ίδια δουλειά). Κι όμως, τις χαρακτήριζαν υψηλές. Από το 1986, όταν το ΙΚΑ για πρώτη φορά εμφάνισε έλλειμμα στον προϋπολογισμό του, άρχισε η σχετική φιλολογία για τις «μεγάλες συντάξεις» που «παραβιάζουν την αρχή της ανταποδοτικότητας». Για τα κλεμμένα αποθεματικά του Ταμείου, καμιά συζήτηση. Ούτε για την εισφοροδιαφυγή και την εισφοροκλοπή και όλες τις άλλες «αφαιμάξεις» που επί δεκαετίες υφίστατο το ασφαλιστικό ταμείο των εργατών. Στη συνέχεια, με αρχή το 1990, άρχισαν οι διαδοχικές αντισφαλιστικές ανατροπές (νόμος Σουφλιά, νόμος Σιούφα, νόμος Ρέππα, νόμος Πετραλιά και πάει λέγοντας). Μέχρι που φτάσαμε στο 2010 και στην έναρξη της μνημονιακής περιόδου. Οι νόμοι Λοβέρδου και Παπακωνσταντίνου έφεραν για πρώτη φορά μια ριζική ανατροπή, με το χωρισμό της σύνταξης σε «εθνική» και «ανταποδοτική». Στην ίδια ακριβώς φιλοσοφία στηρίχτηκε και ο νόμος Κατρούγκαλου, που έδωσε τη χαριστική βολή στην Κοινωνική Ασφάλιση.

♦ Το δεύτερο που πρέπει να επισημανθεί είναι η σκόπιμη σύγχυση που σπέρνει ο Τσακαλώτος ανάμεσα στο συνταξιοδοτικό δικαίωμα και στον τρόπο με τον οποίο ο συνταξιούχος δαπανά τη σύνταξη του. Είναι μια θεωρία που αναπτύχθηκε στα χρόνια των Μνημονίων και υποστηρίζει ότι οι συνταξιούχοι δαπανούν μεγάλο μέρος της σύνταξής τους για να βοηθήσουν τα παιδιά και τα εγγόνια τους. Αρα -λέει αυτή η πρόστυχη θεωρία- η σύνταξη είναι μεγάλη. Τους φτάνει για να ζήσουν και για να βοηθήναι και τις οικογένειές τους! Και λέγεται αυτό κατά τη μνημονιακή περίοδο, όταν όλες οι συντάξεις, ακόμα και οι χαμηλές, υπέστησαν βίαια πετσοκόμματα (άμεσα και έμμεσα)!

Όταν ένας συνταξιούχος διαθέτει μεγάλο μέρος της άθλιας σύνταξής του για να βοηθά την οικογένειά του, δε σημαίνει ότι έχουμε υψηλές συντάξεις, αλλά ότι είναι τέτοια η κοινωνική αθλιότητα (ανεργία, φορομνηξία, πετσόκομμα μισθών), που πολλές εργατικές οικογένειες δεν μπορούν να ζήσουν αν δεν τσοντάρουν ο παππούς και η γιαγιά από την άθλια σύνταξη τους. Ο Τσακαλώτος έχει το θράσος να χαρακτηρίζει το μοίρασμα της αθλιότητας ανάμεσα στα μέλη των εργατικών οικογενειών... συνταξιοδοτική ευμάρεια. Πρόκειται για μια άκρως αντιδραστική, σχεδόν φασιστική αντίληψη, ανάλογη της θεωρίας «υπάρχει ακόμα λίπος» ή της θεωρίας «γεμάτες είναι οι καφετέριες από άνεργους νέους, άρα οι γονείς τους έχουν λεφτά και τους δίνουν για καφέ».

♦ Ακόμα πιο πρόστυχη είναι η θεωρία που πλασάρει ο Τσακαλώτος, ότι οι συντάξεις είναι ψηλές και καλώς μειώνονται, φτάνει να χτιστεί «κοινωνικό κράτος». Καταρχάς, πρέπει να τονιστεί ότι στη γλώσσα της αστικής δημοσιολογίας «κοινωνικό κράτος» ονομαζόταν το ασφαλιστικό σύστημα. Τα υπόλοιπα («βοήθεια

στο σπίτι» κτλ.) ονομάζονταν «κράτος πρόνοιας». Και γινόταν ένας διαχωρισμός ανάμεσα στα δύο «κράτη». Το «κοινωνικό κράτος» θεωρούνταν ότι είχε ανταποδοτικό χαρακτήρα και χρηματοδοτούνταν σε καθορισμένη αναλογία συμμετοχής από τους εργαζόμενους, τους καπιταλιστές εργοδότες και τον κρατικό προϋπολογισμό. Η ύπαρξη του «κοινωνικού κράτους» οριζοθετούσε και τη λεγόμενη «μεσαία τάξη», δηλαδή εργαζόμενους με λίγο-πολύ σταθερή εργασία, υπό καθεστώς συλλογικών συμβάσεων, η οποία χρηματοδοτούσε και την Ασφάλισή τους. Αντίθετα, το «κράτος πρόνοιας» χρηματοδοτούνταν από τον κρατικό προϋπολογισμό και αφορούσε τους πολύ φτωχούς, αυτούς που δεν είχαν ασφάλιση, τους «ναυαγούς» αυτής της κοινωνίας, προστατεύοντάς τους από την απόλυτη εξαθλίωση.

Δε θυμόμαστε στο παρελθόν να έγινε αυτή η σκόπιμη σύγχυση που επιχειρεί ο Τσακαλώτος. Ισχυρίζονταν πάντοτε ότι οι συντάξεις είναι υψηλές (τις απέδιδαν μάλιστα στις «συντεχνιακές πιέσεις» και το «πελαταιακό κράτος»), αλλά δεν ασχολούνταν με το πού ξοδεύει τη σύνταξη ο συνταξιούχος, αν πηγαίνει εκδρομές ή αν πληρώνει τα φροντιστήρια των εγγονιών του. Ελεγαν απλώς ότι το ασφαλιστικό σύστημα είναι μη βιώσιμο, «μη ανταποδοτικό», γι' αυτό και πρέπει να κοπούν οι συντάξεις. Και τις έκοβαν. Οχι βέβαια στο βαθμό που τις πετσόκοψαν οι μνημονιακές κυβερνήσεις, με χαριστική βολή το νόμο Κατρούγκαλου και την προ-νομοθέτηση ενός βάρβαρου πετσοκόμματος (σε ποσοστό 18%) των συντάξεων που εκδόθηκαν πριν από τον νόμο Κατρούγκαλου (γράφουμε σχετικά στη σελίδα 7).

Αν δεχτούμε αυτή την πρόστυχη θεωρία, τότε θα ξεχάσουμε τη σύνταξη **ως δικαίωμα** και θ' αρχίσουμε ν' ασχολούμαστε με τα υποκατάστατά της (το ενοίκιο των παιδιών, το φροντιστήριο των εγγονών κτλ.). Σ' αυτή την παγίδα θέλει να μας ρίξει ο Τσακαλώτος. Γι' αυτό και ως κουτοπρόγνωρος αγγλοσάξονας έφτιαξε το μύθο της θείας του από την Πρέβεζα. Για να μας πει ότι καλώς πετσοκόπησαν οι συντάξεις, γιατί τώρα έχουν έρθει στα «κανονικά» τους επίπεδα, στα επίπεδα που υπαγορεύει η «ανταποδοτικότητα». Όσο για τα οικογενειακά έξοδα που με τη σύνταξη της κάλυπτε η θεία του, αυτά τα αναλαμβάνει σιγά-σιγά το κράτος. Εύκολα μπορεί να του τρίψει κανείς στη μούρη όλο αυτό το «κοινωνικό κράτος», που δεν είναι παρά κάποια άθλια επιδόματα που χορηγούνται με κριτήριο το επίπεδο του εισοδήματος και απευθύνονται στα εντελώς εξαθλιωμένα κοινωνικά στρώματα. Αν μπορούμε, όμως, σε μια τέτοια συζήτηση, θα παγιδεύουμε σε μια κατεύθυνση διεκδίκησης περισσότερων κονδυλίων γι' αυτά τα άθλια προνοιακά επιδόματα. Θα μπορούμε στη λογική του επαίτη, εγκαταλείποντας την ταξική λογική του εργαζόμενου που διεκδικεί αυτά που δικαιούται.

Περιττεύει να πούμε ότι αυτή η θεωρία στηρίζεται και στο γνωστό αντιδραστικό δόγμα «διαίρει και βασίλευε». Ποιος φταίει για τα ανύπαρκτα ή χαμηλά επιδόματα ανεργίας, για την ανύπαρκτη ή χαμηλή επιδότηση ενοικίου κτλ.; Φταίνε οι ψηλές συντάξεις! Αρα, οι νέοι πρέπει να ζητήσουν από τους συνταξιούχους να το βουλώσουν και να στηρίξουν (οι νέοι) τα πετσοκόμματα των συντάξεων.

Προβολές και συζητήσεις

11/5
ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΛΗΡ
(Korol Lir, 1971)
Γκριγκόρι Κοζίντσεφ

18/5
ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΛΗΡ
(King Lear, 1971)
Πίτερ Μπρουκ

Προβολές ταινιών & συζητήσεις τις Παρασκευές στις 8.30μμ
Ασθροτόμος 65 & Αχαρνών, Αθήνα | Ιουστινιανού 2α, Θεσσαλονίκη
Είσοδος ελεύθερη | www.eksegersi.gr

Την ίδια χρονιά (1971), δύο μεγάλοι σκηνοθέτες ξεκινούν, ο καθένας από τη δική του αφετηρία και καλλιτεχνική οπτική, και συναντούν τον βασιλιά Ληρ του Σέξπιρ. Οι Γκριγκόρι Κόζιντσεφ και Πίτερ Μπρουκ έχουν ήδη σκηνοθετήσει Σέξπιρ στο παρελθόν και, συμπτωματικά, αποφασίζουν ταυτόχρονα να κινηματογραφήσουν το κλασικό έργο. Οι δύο ταινίες, γυρισμένες σε ασπρόμαυρο, αποπνέουν μια δυσοίωνη αίσθηση καταδίκης και μια διαφορετική ερμηνεία από αυτήν του βασανισμένου μονάρχη. Κάπου εδώ όμως, οι ομοιότητες σταματούν. Ο Ληρ του Κόζιντσεφ είναι ένα έπος, αισθητικά βασισμένο στις σοβιετικές τεχνικές του μοντάζ και του σοσιαλιστικού ρεαλισμού, επενδεδυμένο με μουσική του Σοστακόβιτς, και ο ίδιος ο βασιλιάς είναι η ενσάρκωση μιας καταπιεστικής εξουσίας που γνωρίζει το χαμό, αφού πρώτα παρασύρει μαζί της τις μάζες των καταπιεσμένων. Ο Ληρ του Μπρουκ, από την άλλη, με κλειστοφοβική φωτογραφία και με απουσία μουσικής καθ' όλη σχεδόν τη διάρκεια της ταινίας, είναι ένας παράφρων, καπριτσιόζος μονάρχης που το μοναχικό του τέλος έρχεται ως αποτέλεσμα των εγωιστικών επιλογών του.

-Παρασκευή 18/05/2018-

ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΛΗΡ
(King Lear, Ηνωμένο Βασίλειο, 1971, 137')

Σκηνοθεσία, σενάριο: Πίτερ Μπρουκ (βασισμένο στο έργο του Σέξπιρ)

Φωτογραφία: Χένινγκ Κρίστιανσεν

Μοντάζ: Κάσπερ Σάιμπεργκ

Ηθοποιοί: Πολ Σκόφιλντ, Αϊρίν Γουόρθ, Ιαν Χογκ, Τζακ Μακ Γκούραν

Παραγωγή: Πολ Σκόφιλντ, Αϊρίν Γουόρθ, Ιαν Χογκ, Τζακ Μακ Γκούραν

Παρασκευές στις 8:30
Είσοδος ελεύθερη

Αθήνα: Αγαθουπόλεως 65 Θεσσαλονίκη: Ιουστινιανού 24

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαοχτώ
παρόν και μέλλον: σκότος πηχτό

Ως άλλος Καρανίκας που του θίξαμε τη Μενεγάκη, η στήλη «Ριπές» μας μέμφεται –εμμέσως πλην σαφέστατα– γράφοντας: «Αν δεν ήμασταν σεμνοί, θα πανηγυρίζαμε για ένα από τα πουλνέν της στήλης. Αδιάβαστο τον έστειλε τον Καμμένο βου η Ελενίτσα η Αυλωνίτου. Κάποιοι άλλοι που την ειρωνεύονται να τα βλέπουν αυτά». Κι ας επιστρατεύσαμε τη λαϊκή μούσα, ας γράψαμε αμφοτέρους διθυράμβους σε δύο συνεχόμενα φύλλα (έχουμε και σήμερα) για την εκπάγλου καλλονής και μορφώσεως εκπρόσωπο-καμάρι του απαίδευτου λαού στη βουλή. Ω τέμπορα, ω μόρτες!

Ως αντίποινα, θα πιάσου-με κι εμείς στο στόμα μας (μη φανταστείτε...) τη Σώτη, άλλο αγαπημένο παιδί της εν λόγω στήλης. Η οποία προκαλεί πάλι και η δικαιοσύνη την αθώνει. Η συγγραφέας σε κείμενό της αποκαλούσε το Ισλάμ «ιδεολογία εκβαρβαρισμού» και το χαρακτηριζε θρησκεία μίσους. Στο ίδιο κείμενο παρέθεσε μια ρήση που απέδωσε –από μόνη της, γιατί είναι κι αυτή λαμπρή μορφώσεως σαν... την άλλη– στον Μάρκο Πόλο, η οποία έλεγε: «Φανατικός μουσουλμάνος είναι αυτός που σου κόβει το κεφάλι και μετριοπαθής αυτός που σου το κρατάει για να το κόψουν».

Η μούσα δροσιζότανε δίπλα σε μία κρήνη
στου Ολυμπου τις κορυφές μακριά απ' τις κεραίες
και τότε εμφανίστηκε και της φωνάζει εκείνη
«τι κάθεσαι; Εδώ σιμά χορεύουν οι παρθένες»!
Κουτρουβαλώντας έφυγε για να τις ανταμώσει
να δει τη φάση, στο χαρτί να την αποτυπώσει.
Φτάνει στο ξέφωτο μεμιάς και μπρος στα δυο της μάτια
τις βλέπει όλες να 'ναι και γίνεται κομμάτια.
Παρθένες και νεράιδες, όμορφες, μορφωμένες
χορεύανε, γιορτάζανε τον Μάη, τα λουλούδια
σ' ένα χορό που έσερνε η πιο ωραία Ελένη
ήταν ακόμη η Ζωή, η Εφη και η Ντόρα
Ράνια, Θεανώ, Σοφία, Ραχήλ, η Ρένα και η Φώφη
λικνίζονταν και τρέμανε οι οξείες και τα πουρνάρια.
Τέτοιες εκπάγλου καλλονής νεράιδες η πλάση
δεν είδε, δεν αντάμωσε. Δικαίως καμαρώνουν.
Αναρωτιόταν έκπληκτη ποιος να τις έχει πλάσει
τόσο όμορφες, αγγελικές, με μετριοφροσύνη
και μ' όλα τα χαρίσματα θεών τε και ανθρώπων
πιο μορφωμένη και καλή η μία απ' την άλλη
πιο έξυπνη, πιο ταπεινή και πιο καλοντυμένη
που προς στιγμή της έφυγε τελείως το κεφάλι!
Τι 'ναι η πατρίδα μας λοιπόν; Όχι, δεν είναι οι κάμποι
είναι αυτός ο συρφετός που πάλλεται και λάμπει.

Ποιος Μάης του '68; Ποιος Μάης της αντιφασιστικής νίκης
των λαών, του Σικάγο, της Θεσσαλονίκης του '36, του Τσα-
ρουχά και του Λαμπράκη; Καλέ τι λέτε, τι αναχρονιστικά είναι
αυτά; Ο Μάης είναι ο μήνας των λουλουδιών και της Ευρώπης!
Αντε και της αλεργίας...

«Η γυναίκα αυτή, η οποία μας δίδαξε τι θα πει αξιοπρέπεια,
η γυναίκα αυτή που μάχεται καθημερινά με τα τέρατα για δι-
καίωση. Η Μάγδα Φύσσα μας διδάσκει το δίκιο. Γιατί ξεπερ-
νώντας τον αβάσταχτο πόνο της (ποιος μεγαλύτερος πόνος
υπάρχει από τη δολοφονία του παιδιού σου;) ήταν από την
πρώτη μέρα στο δικαστήριο. Από την πρώτη μέρα και κάθε
μέρα ήταν και είναι εκεί. Όχι μόνο όσο εκδικαζόταν η υπό-
θεση της δολοφονίας του γιου της, αλλά και μετά, όταν θα
μπορούσε να έχει αποχωρήσει. Εδωσε και δίνει ένα μεγάλο
μήθημα: ότι δεν την αφορά μόνο ο χαμός του παιδιού της,
αλλά την ένοιαζε και τη νοιάζει το δίκιο συνολικά, να αποδοθεί
δικαιοσύνη. Και το δείχνει κάθε μέρα αυτό με τη στάση της
και όσα λέει στην αίθουσα του δικαστηρίου, με τις καίριες
δηλώσεις και εμφανίσεις της. Η Μάγδα Φύσσα είναι μια απλή,
λαϊκή γυναίκα, χωρίς πτυχία και τίτλους. Και όμως, αυτή η απλή
γυναίκα “έβαλε τα γυαλιά” σε όλους τους σπουδαγμένους και
δυνατούς, ανθρώπους με μεγάλη εξουσία και ισχύ στα χέρια
τους. Γιατί μας υπενθυμίζει, έμπρακτα, με τη στάση της, τι πρέ-
πει να κάνουμε. Ας μην την αφήνουμε μόνη» (από τη σελίδα
«Παύλος Φύσσας» στο facebook).

Κοκκινουσκούφισα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Για τη διασφάλιση του άρτου του επιούσιου

Όσοι στοιχημάτιζαν ότι έστω και την τελευταία στιγμή ο Παναθηναϊκός θα γλιτώσει τον υποβιβασμό μπορούν να περάσουν από το ταμείο. Με άνετη πλειοψηφία, το ΔΣ της Super League άλλαξε τον κανονισμό και πλέον οι ομάδες που δεν καταφέρνουν να πάρουν αδειοδότηση δε θα υποβιβάζονται σε ερασιτεχνική κατηγορία, αλλά θα ξεκινούν με -6 βαθμούς στο επόμενο πρωτάθλημα και η τιμωρία τους θα συμπληρώνεται με ελεγχόμενη απαγόρευση μεταγραφών (θα επιτραπούν μόλις τρεις μεταγραφές ή ανανεώσεις για παίκτες άνω των 23 ετών το καλοκαίρι και μία στη χειμερινή μεταγραφική περίοδο, ενώ οι παίκτες κάτω των 23 που θα αποκτηθούν θα πρέπει να είναι Έλληνες). Στη σχετική ψηφοφορία συμμετείχαν 15 από τις 16 ΠΑΕ της μεγάλης κατηγορίας (απουσίαζε η Κέρκυρα), με 11 από αυτές (Παναθηναϊκός, Ολυμπιακός, ΑΕΚ, Ξάνθη, Λεβαδειακός, Ατρόμητος, Παναιτωλικός, Απόλλων Σμύρνης, Πανιώνιος, ΑΕΛ, Λαμία) να ψηφίζουν υπέρ της αλλαγής, 3 κατά (ΠΑΟΚ, Αστέρας Τρίπολης, ΠΑΣ Γιάννινα) και 1 να δηλώνει αποχή (Πλατανιάς).

Για να οριστικοποιηθεί η αλλαγή, θα πρέπει να την εγκρίνει και η ΕΠΟ (ενημερώθηκε για την απόφαση και θα καλέσει έκτακτο ΔΣ για την εβδομάδα που έρχεται), κάτι που φαίνεται δεδομένο ότι θα συμβεί. Μαζί με τους πράσινους θα γλιτώσουν τον υποβιβασμό και οι ομάδες που δε θα έχουν καταφέρει να εξασφαλίσουν τηλεοπτικό συμβόλαιο, αφού ο κανονισμός τροποποιήθηκε και ως προς το σημείο που προέβλεπε ότι όσες ομάδες δεν πάρουν άδεια θα υποβιβαστούν. Μετά από την εξέλιξη αυτή, ήρθαν και οι πρώτες διαρροές από κύκλους του πρώην προέδρου των πράσινων Γιάννη Αλαφούζου, σύμφωνα με τις οποίες τις επόμενες μέρες θα τακτοποιηθούν τα χρέη προς τους παίκτες που έχουν κάνει προσφυγή και θα σταματήσει η διαδικασία των συνεχόμενων μηδενισμών της ομάδας.

Όπως ήταν αναμενόμενο, η απόφαση του ΔΣ της Super League προκάλεσε ειρωνικά σχόλια και ποικίλες αντιδράσεις, στη συντριπτική τους πλειοψηφία αρνητικές. Για να φτάσουμε στο επιθυμητό για τους πράσινους αποτέλεσμα χρειάστηκαν αρκετές παρασκηνιακές διεργασίες ανάμεσα στους τρεις νταβατζήδες του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου (Μελισσανίδης, Μαρινάκης και Σαββίδης), ενώ παρέμβαση υπέρ των πράσινων έγινε στο παρασκήνιο και από την κυβέρνηση, η οποία δεν ήθελε να χρεωθεί τον πιθανό υποβιβασμό. Για να καταλάβουμε πώς τη γλίτωσαν οι πράσινοι, θα αναφερθού-

με σε μια σειρά γεγονότα που δείχνουν ξεκάθαρα το παζάρι που έγινε και τα παιχνίδια ανάμεσα στους τρεις μεγάλους.

Θα ξεκινήσουμε από την απουσία της Κέρκυρας από την ψηφοφορία, γεγονός που προκαλεί εντύπωση, αφού είναι η ομάδα που αν υποβιβάζονταν οι πράσινοι θα εξασφάλιζε την παραμονή της στη Super League και υπό κανονικές συνθήκες θα έπρεπε να εναντιωθεί στην αλλαγή του κανονισμού. Το ρεπορτάζ λέει ότι για να πάρουν οι Φαίακες αυτή την απόφαση δέχτηκαν πιέσεις και ότι έγινε παρέμβαση του ΠΑΟΚ (κάποιοι αναφέρουν ότι έγινε και προσωπική παρέμβαση του Σαββίδη).

Θα συνεχίσουμε με την ΑΕΚ και τον Μελισσανίδη, που ανέλαβε τα διαδικαστικά της υπόθεσης. Ο πραγματικός ιδιοκτήτης της κιτρινόμαυρης ΠΑΕ φρόντισε αφενός να ικανοποιήσει την κυβέρνηση, που προσπαθούσε να βρει τρόπο για να γλιτώσουν οι πράσινοι τον υποβιβασμό, και αφετέρου να διασφαλίσει τα κέρδη της ομάδας του, αφού το πρωτάθλημα χωρίς τον Παναθηναϊκό θα έχανε σημαντικό μέρος της ανταγωνιστικότητάς του και κατά συνέπεια αρκετά φράγκα από τους χορηγούς και τα τηλεοπτικά δικαιώματα. Μόνο τυχαίο δεν πρέπει να θεωρείται ότι η ΑΕΚ με τη Λαμία, τον Απόλλωνα και τον Ατρόμητο ήταν οι ομάδες, που έθεσαν το θέμα της αδειοδότησης των πράσινων στο ΔΣ της Super League και προκάλεσαν τη συζήτηση για την αλλαγή του κανονισμού. Για την ιστορία, και οι τέσσερις ομάδες ψήφισαν αντίθετα με την περσινή τους στάση, όταν στην υπόθεση του Ηρακλή είχαν ψηφίσει υπέρ του υποβιβασμού του. Ο Μελισσανίδης, στηρίζοντας την κυβέρνηση, κατάφερε να «πατίσει» τις αποκάλυπτες κυβερνητικές παρεμβάσεις για να πάρει την άδεια και τη χρηματοδότηση για την ανέγερση του

νέου γηπέδου της ΑΕΚ και ταυτόχρονα να στείλει το μήνυμα στην ποδοσφαιρική πιάτσα ότι είναι ο «εκλεκτός» της κυβέρνησης και αυτός που κινεί τα νήματα στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο.

Στα χνάρια της ΑΕΚ βάδισε και ο Ολυμπιακός. Οι ερυθρόλευκοι αποφάσισαν να ψηφίσουν υπέρ του αιώνιου αντιπάλου τους και να τον κρατήσουν στην κατηγορία, διαψεύδοντας μια μεγάλη μερίδα φιλάθλων. Ο Μαρινάκης είχε κάθε λόγο να μη συναινέσει στην αλλαγή του κανονισμού, αφού τα τελευταία χρόνια βρίσκεται σε αντιπαράθεση με τον Αλαφούζο, με τον οποίο έχουν ανταλλάξει ουκ ολίγα «γαλλικά» χρησιμοποιώντας τα «παπαγαλάκια» τους (μέσω της «Δίκης» του Θωμαΐδη και των «Παραπολιτικών» του Κουρτάκη). Επιπλέον, ο Μαρινάκης ψηφίζοντας σε βάρος των πράσινων θα προκαλούσε φθορά στην κυβέρνηση με την οποία βρίσκεται σε ευθεία αντιπαράθεση το τελευταίο διάστημα. Η «παιδική χαρά» του Μαζίμου θα είχε να διαχειριστεί μια πολύ δύσκολη υπόθεση και ο ερυθρόλευκος ηγέτης θα έπαιρνε την εκδίκησή του.

Δεν μπορούμε να ξέρουμε επακριβώς τους λόγους που έγειραν την ερυθρόλευκη πλάστιγγα υπέρ του Παναθηναϊκού. Ίσως ο Μαρινάκης να θέλησε να μιμηθεί το παράδειγμα του Γιώργου Ανδριανόπουλου, ο οποίος 43 χρόνια πριν (Δεκέμβρης 1975), είχε γλυτώσει τον Παναθηναϊκό από τον υποβιβασμό. Ίσως να μην ήθελε να ανοίξει ένα ακόμη «μέτωπο» με τους πράσινους οπαδούς, αφού αυτό το χρονικό διάστημα, εκτός από τις δικαστικές του εκκρεμότητες, βρίσκεται σε ανοιχτή σύγκρουση με την κυβέρνηση. Ίσως να μην ήθελε να δώσει άλλοθι στην κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ να ισχυριστεί ότι σε συνεργασία με τον Αλαφούζο και τη ΝΔ θυσί-

άζουν τον Παναθηναϊκό για να κάνουν αντιπολίτευση. Ανεξάρτητα από το λόγο ή τους λόγους που τον ώθησαν να πάρει αυτή την απόφαση, με την ψήφο υπέρ του μεγάλου αντίπαλου, ο Μαρινάκης δηλώνει ότι συνεχίζει να έχει λόγο στα δρώμενα και τις εξελίξεις στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο.

Διαφορετικά από τους δυο μεγάλους της Αττικής ψήφισε ο ΠΑΟΚ, όμως όπως θα δούμε η επιλογή του Σαββίδη ήταν εκ του ασφαλούς. Στον ΠΑΟΚ γνώριζαν την επιθυμία της κυβέρνησης και της ΕΠΟ να αλλάξει ο κανονισμός και να γλιτώσουν οι πράσινοι τον υποβιβασμό και με τις κινήσεις τους μέχρι τη μέρα της ψηφοφορίας έδειχναν ότι αν η ψήφος του ΠΑΟΚ επηρέαζε τις εξελίξεις, θα «πειθαρχούσαν». Τελικά, όπως εξελίχθηκαν τα πράγματα στο ΔΣ της Λίγκας, ο Σαββίδης κατάφερε και να διαφοροποιηθεί από τους ανταγωνιστές του, προκειμένου να μπορεί να πουλήσει στους οπαδούς της ομάδας του ότι δε χειραγωγείται, δεν είναι φερέφωνο κανενός και πάνω απ' όλα βάζει το συμφέρον του ΠΑΟΚ, και οι πράσινοι να σωθούν. Την εξυπηρέτηση στην κυβέρνηση και τους πράσινους την έκανε πείθοντας τη διοίκηση της Κέρκυρας να απέχει. Στη συνέχεια, εκμεταλλεύτηκε τη διαδικασία της ψηφοφορίας, σύμφωνα με την οποία οι ομάδες ψήφισαν με αλφαριθμητική σειρά, και μπόρεσε να διαφοροποιηθεί, αφού όταν ψήφισε ο εκπρόσωπος του ΠΑΟΚ το αποτέλεσμα είχε κριθεί και υπήρχαν ήδη οι έντεκα θετικές ψήφοι για την παραμονή του Παναθηναϊκού.

Αυτό που πρέπει να κρατήσουμε από τη συγκεκριμένη συνεδρίαση της Λίγκας είναι ότι στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο δεν υπάρχουν κανόνες και τα πάντα καθορίζονται από τις συμμαχίες της στιγμής και το όφελος που θα έχουν οι ομάδες. Ο υποβιβασμός του Παναθηναϊκού θα είχε αρνητικές συνέπειες για το πρωτάθλημα, αφού εκτός από τις άσχημες επικοινωνιακές εντυπώσεις, θα υπήρχε μείωση του ανταγωνισμού και περαιτέρω απαξίωσή του, με αποτέλεσμα τα φράγκα που θα έμπαιναν στο ταμείο των ομάδων από τα τηλεοπτικά δικαιώματα και τις χορηγίες να μειωθούν. Και επειδή η διασφάλιση «του άρτου του επιούσιου» είναι το μέγιστο καθήκον για τους ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού ποδοσφαίρου, αποφάσισαν μετά από γόνιμο διάλογο και αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες να αλλάξουν τον κανονισμό και να σώσουν τα κέρδη τους.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

Μια κίνηση που δε συνθίζεται στο ελληνικό ποδόσφαιρο είχαμε από την πλευρά των δυο φιναλίστ του Κυπέλλου. Σε μια επίδειξη fair play, οι ομάδες δήλωσαν πολύ νωρίς τις ενδεκάδες (αλλά και τους αναπληρωματικούς παίκτες) με τις οποίες θα κατέβουν στον αγωνιστικό χώρο, αλλά και στις εξέδρες και στους περίχ χώρους του ΟΑΚΑ. Στις αποστολές των δυο ομάδων δεν υπήρξαν εκπλήξεις, αφού εκτός από μερικές μικρές διορθωτικές αλλαγές, στον τελικό θα συμμετάσχουν όσοι συμμετείχαν και στον περσινό τελικό στο Βόλο.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

I dare avouch it, sir. What, fifty followers?
Is it not well? What should you need of more?
Yea, or so many, sith that both charge and danger
Speak 'gainst so great a number? How in one house
Should many people under two commands
Hold amity? 'Tis hard, almost impossible.
W. Shakespeare, "King Lear"

**Με το να είναι ένα πράγμα δύσκολο, δεν είναι και ακατόρθωτο.
Το σπουδαίο είναι να έχεις την πεποίθηση ότι διάλεξες το σωστό
Δρόμο, και η πεποίθηση αυτή εκατονταπλασιάζει την επαναστατική
ενέργεια και τον επαναστατικό ενθουσιασμό, που μπορούν να κάνουν θαύματα.**

► Ο Αλέξης ο Φλου.

► Θυμάστε την πασοκική λέξη «αυτοδυναμία»; Μία εκ των «δημοκρατικών δυνάμεων» (Περισσός) ενθουσιάζεται τόσο πολύ από την «πρωτιά» της φοιτητικής παράταξης της που τιτλοφορεί μία της είδηση «Πρώτη και αυτοδύναμη "Πανσπουδαστική ΚΣ"» (902.gr/9-5-2018). Βέβαια, αυτή η «πρωτιά» αφορά ΜΟΝΟ τον σύλλογο οικότροφων φοιτητών Ξάνθης... Ο Περισσός όμως την παρουσιάζει ως πρόκριμα για τις λεγόμενες φοιτητικές εκλογές. Αλήθεια, στους νέους στην ηλικία φοιτητές μιλάει η π.σ.κ για τις παλιές επιτυχίες της, όπως Πολυτεχνείο 1973, Πανσπουδαστική Νο 8, Χημείο 1979;

► Δίκη Χρυσής Αυγής: Βαμμέννοι (και στο αίμα) οι νεοναζί. Δεν τους ξεπλένει ούτε η κρατική αρωγή.

► Ναζιστικά καθάρματα!

► Αυτό που «ξέχασε» στην ανακοίνωσή της για την 9η Μάη η νεολαία Σύριζα είναι το χαϊδεμα των ναζιστομούλων από την δική της, καταδική της κυβέρνησης..

► Καλά, όπου πάει ο Κάρλος παίρνει και την καμίλα του;

► Φίλος της Ελλάδας ο (οιονεί) διάδοχος. Τσκ, τσκ...

► «Η πόρτα του Μαξίμου είναι ανοιχτή σε όσους ζητούν ουσιαστική ενημέρωση». Α. Τσίπρας. Η πόρτα μπορεί να 'ναι ανοιχτή, όμως η πρόσβαση είναι μη εφικτή με τις τόσες διμοιρίες ΜΑΤ στην περιοχή...

► Ο Χαρίτσος δήλωσε: «Δύντομα νέο καθεστώς προώθησης της καινοτομίας των επιχειρήσεων». Σ' αυτή την ποδιά της «καινοτομίας» σφάζονται εργασιακά δικαιώματα-κατακτήσεις δεκαετιών...

► Λευτεριά πανώρια κόρη.

► Ψηφίζοντας ναί σε ΟΛΑ τα άλλα ο Κατσίκης δεν ήταν υπόλογος (απ' αφορμή την κίνηση των 16 βουλευτών του Σύριζα που ζητούν την παραπομπή του βουλευτή των ΑΝΕΛ στην επιτροπή δεοντολογίας της Βουλής εξαιτίας των ομοφοβικών

δηλώσεών του).

► Ενα μικρό σημείο στην ανακοίνωση της νεολαίας Σύριζα: «...η μάχη ενάντια στον ολοκληρωτισμό και το φασισμό...».

► «Η κυβέρνηση ασφαλώς πρέπει να σχεδιάζει και να υλοποιεί. Η κοινωνία όμως πρέπει να 'ναι παρούσα και συμμετοχός. Να διαβουλεύεται και να 'ναι πρωταγωνίστρια της νέας σελίδας για τη χώρα». Δραγασάκης χαμογελών σε εκδήλωση του Σύριζα Αγίων Αναργύρων. Όσο και να είναι φανερό η επιθυμία της κυβέρνησης για λαό-κολαούζο των σφαγιαστικών ενεργειών της, μέχρι στιγμής (ο λαός) δε βάζει τα χεράκια του να βγάλει τα ματάκια του... Δεν είναι sanoχάφτης.

► Ο Δραγασάκης έδωσε καθαρή εικόνα για τις προθέσεις της κυβέρνησης έναντι των τραπεζών: «...στόχος η ενεργή παρουσία των τραπεζών στη χρηματοδότηση της οικονομίας». Το αντίθετο, βέβαια, συμβαίνει: η κοινωνία (τα συνήθη υποζύγια) χρηματοδοτούν τις τράπεζες.

► Ποια να 'ναι άραγε «τα πρακτικά αποτελέσματα» της «προσπάθειας εξόδου από τη Μνημόνια» τα οποία ευαγγελίζεται σε άρθρο του («Ο λαός δεν ξεχνά, ξεχνά όμως η Φώφη...», avg1.gr/article/10811/886548) ο Δ. Χρήστου; Μια μπλαζέ

ανάπτυξη, ψοφοδεής εν τω συνόλω...

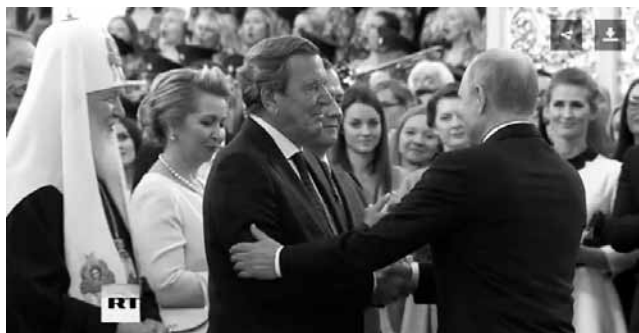
► «Μαλώνει» τη Φώφη γιατί «πλησιάζει» την «πολύ δεξιά ΝΔ» κατά τα γραφόμενά του.

► Δεν είναι καθόλου «ιδιότυπη εργοδοτική αντίληψη» «από όσους εκτιμούν πως, ελέω ψωμιού που τρώνε από το χέρι του εργοδότη, ο τελευταίος έχει το δικαίωμα να τους απαξιώνει, να τους υποτιμά, να τους εξευτελίζει και να τους μετατρέπει σε μεταχειρισμένα κωλόχαρτα» (Π. Κατσάκος, «Λεπτές εργοδοτικές αντιλήψεις», avg1.gr, 9/5/2018). Και να μην τα γραφόμενα αφορούν και περιγράφουν τον Μαρινάκη, όμως στο σύνολό τους οι καπιταλιστές έτσι (και χειρότερα) ενεργούν. Όπως και το κράτος ΤΟΥΣ.

► Τελικά ο Πίου έρχεται, ήλθε ή απήλθε;

► «Ευφυής γεωργία»: τα δύο υπουργεία (Ψηφιακής Πολιτικής και Αγροτικής Ανάπτυξης) θεωρούν ότι απευθύνονται σε μη ευφυείς...

► «...δηλαδή να γίνουν τα αντιπλημμυρικά έργα...». Σπίρτζης στην συνέντευξη Τύπου της προέδρου της επιτροπής Μεταφορών και Τουρισμού του Ευρ. Κοινοβουλίου στην Αθήνα. Τα είδαμε ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ τα αντιπλημμυρικά μερεμέτια...

Αναλύοντας τον ιμπεριαλισμό, ο Λένιν σημείωσε πως στην εποχή του τα μονοπώλια κυβερνούν απευθείας, βάζοντας δικούς τους ανθρώπους στην κυβέρνηση. Οι ΗΠΑ είναι κλασικό παράδειγμα ιμπεριαλιστικής χώρας που η μετακίνηση από τις επιχειρήσεις στις κυβερνήσεις και αντίστροφα είναι μια συνήθης διαδικασία. Συμβαίνει και στην Ευρώπη, φυσικά, αλλά ψιλοκρύβεται, για να συντηρηθεί η ψεύτικη εικόνα της «αυτονομίας» της αστικής πολιτικής. Ο πρώην καγκελάριος της Γερμανίας Γκέρχαρντ Σρέντερ είναι ένα παράδειγμα. Από την καγκελαρία στην προεδρία του ρωσογερμανικού κοινόδοτη του αγωγού φυσικού αερίου Nord Stream. Και στην τελετή στέψης του Πούτιν, φυσικά, χειροκροτητής του νέου τσάρου. Από πολιτική άποψη είναι ένας καραγκιόζης. Όμως δεν είναι πλέον πολιτικός, αλλά ένας μάντζερ με πολιτικές διασυνδέσεις.

► Επιμένει το ΒΗΜΑ: «Στις 9 Μαΐου 1950 αρχίζει η οικοδόμηση της ενωμένης Ευρώπης». Το ότι πέντε χρόνια πριν ο αντιφασιστικός αγώνας των λαών (η ένοπλη αντιφασιστική πάλη) γκρέμισε το φασιστικό θηρίο από το θρόνο που το είχαν ανεβάσει οι αστικές τάξεις δεν είναι καν άξιο λόγου για τη γραφίδα του κ. Σ. Ντάλη...

► Νέο πόνημα του υπαστυνόμου Λαμπρόπουλου.

► «Γαλλία-Λεμέρ για ΗΠΑ: Δεν πρέπει να είναι ο χωροφύλακας της παγκόσμιας οικονομίας» - είπε ο γάιδαρος τον πετεινό κεφάλι.

► «Οι κάτοικοι του Ατραπού θα ορκισθούν να μη ομιλούν το σλαυόφωνον ιδίωμα». Εφημερίδα «Εθνος Φλώρινας», 8 Αυγούστου 1959.

► «Σε διαφορετικούς τόνους, η περιγραφή αυτή επιβεβαιώνεται κι από έναν εξωτερικό παρατηρητή, τον άγγλο λοχαγό Πάτρικ Εβανς, που έζησε για οκτώ μήνες στην περιοχή του Βίτσι: «Πολλές από τις γυναίκες, ιδιαίτερα οι γριές, πολλοί γέροι και σχεδόν όλα τα παιδιά που έχουν γεννηθεί από το 1939 και μετά δεν έχουν ιδέα ελληνικών», παρατηρεί σε υπηρεσιακή έκθεσή του τον Δεκέμβριο του 1944. «Ακόμη κι εκείνοι που γνωρίζουν ελληνικά προτιμούν να μιλάνε στα μακεδονικά όποτε μπορούν. Ενας ξένος που λέει "καλημέρα" στα ελληνικά θα πάρει την ίδια απάντηση, αν όμως το πει στα μακεδονικά θα λάβει επιπλέον ένα χείμαρρο από καλωσορίσματα. Τα ελληνικά αντιμετωπίζονται σχεδόν σαν ξένη γλώσσα» (Τ. Κωστόπουλος: «Η ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΓΛΩΣΣΑ-ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΣΛΑΒΙΚΩΝ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ», 2000).

► Κράτα με να σε κρατώ για να πέσουμε κι οι δυο (ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΛ). Ανάπ-τηξη...

► Γκάρντιαν: «Ιστορική επίσκεψη Καρόλου στην Αθήνα για να γιατρέψει παλιές πληγές». Ατσα! Και μάγος-γιατρός ο δικός σου!

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

♦ «Προστατέψτε τους Εβραίους - Σταματήστε την ισλαμοποίηση!». Αυτό γράφει, στα γερμανικά και στα αγγλικά, το πλακάτ που σηκώνει ο διαδηλωτής σε πρόσφατη διαδήλωση ενάντια στον αντισημιτισμό στο Βερολίνο. Η ισραηλινή σημαία που έχει υψωθεί δίπλα στο πλακάτ είναι ασφαλώς... τυχαίο γεγονός. Μέχρι τώρα ξέραμε ότι είναι οι κάθε είδους ναζιστικές συμμορίες που αναπτύσσουν τον αντισημιτισμό. Και στα λόγια και στην πράξη (με βεβηλώσεις εβραϊκών νεκροταφείων και συναγωγών). Ξαφνικά, εχθρός δεν είναι ο νεοναζισμός, αλλά ο ισλαμισμός! Ετσι, οι προθέσεις των διοργανωτών τέτοιων εκδηλώσεων, πίσω από τις οποίες βρίσκεται το κράτος του Ισραήλ και το διεθνές σιωνιστικό λόμπι, καθίσταται προφανής. Δεν πρόκειται για εκδηλώσεις καταγγελίας του αντισημιτισμού, αλλά για εκδηλώσεις στήριξης του σιωνισμού και των εγκλημάτων του στην Παλαιστίνη. Γι' αυτό και αφήνουν στο απυρόβλητο τους νεοναζί και στοχοποιούν το Ισλάμ. Και μάλιστα τους μουσουλμάνους αδιακρίτως, υπό αυτή τους την ιδιότητα και μόνο. Η «βιομηχανία του ολοκαυτώματος» παράγει νέα προϊόντα, εκμεταλλευόμενη την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί μετά τις επιθέσεις οπαδών του ISIS σε ευρωπαϊκές πόλεις. Οποιοι καταγγέλλει τα εγκλήματα των σιωνιστών στην Παλαιστίνη, τη συστηματική εθνοκάθαρση των υπό σιωνιστική κατοχή Παλαιστίνιων, είναι... αντισημίτες. Κι αν δεν είναι μουσουλμάνος, δεν έχει καμιά σημασία. Όταν υπερασπίζεται τους Παλαιστίνιους, είναι... οπαδός της ισλαμοποίησης της Ευρώπης. Οι σύγχρονοι σιωνιστές συναγωνίζονται τους ναζί στα εγκλήματα πολέμου και στα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και τον Γκέμπελς στην προπαγάνδα του ψεύδους, του μίσους, του ρατσισμού. Οι απόγονοι αυτών που εξοντώθηκαν από τους ναζί είναι ίδιοι κι απαράλλαχτοι με τους διώκτες τους. Ευτυχώς που υπάρχουν εβραίοι ή εβραϊκής καταγωγής άνθρωποι σε όλο τον κόσμο που υψώνουν ανάστημα και βγάζουν φωνή ενάντια στον σιωναζισμό.

♦ Η κιτρινοκόκκινη αφίσα έχει την υπογραφή του «Αυτοδιαχειριζόμενου Στεκιού Ανω-Κάτω Πατησίων» και εκδόθηκε για να εκφράσει την αλληλεγγύη της στις καταλήψεις Ματρόζου 45 (Κουκάκι), Gare και Ζαΐμη 11 (Εξάρχεια), που δέχτηκαν επιθέσεις εκκένωσης από την αστυνομία. Ουδείς φόγος επ' αυτού, βέβαια. Σχετικά δημοσιεύματα υπήρξαν και στην εφημερίδα μας.

Μια αναφορά στο κείμενο είναι που μας εξόργισε: «Το κράτος μέσω της αριστερής διαχείρισής του, ενορχήστρωσε την καταστολή αυτών των εγχειρημάτων». Τόσο πολιτικό κόμπλεξ πια! Η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ βαπτίζεται «αριστερή διαχείριση του κράτους», για να σταλεί το μήνυμα ότι «αυτοί είναι οι αριστεροί». Φυσικά και ξέρουν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει καμιά σχέση με την έννοια Αριστερά, που έχει μια ιστορία στον τόπο μας. Μια ιστορία αγώνων, θυσιών, ανδιωτέλειας, μόνιμης σύγκρουσης με τον καπιταλισμό και το κράτος του. Προτιμούν, όμως, τον κιτρινισμό (ίδιον με το χρώμα της αφίσας), επειδή δεν έχουν επιχειρήματα μιας ουσιαστικής αντιπαράθεσης με τον κομμουνισμό και τους κομμουνιστές που υπήρξαν διαχρονικά η ψυχή του κόσμου της Αριστεράς. Κι αυτό, ενώ είναι γνωστό πως ένα κομμάτι του κόσμου της αναρχίας/αντιεξουσίας ψήφισε ΣΥΡΙΖΑ (μ' ένα πολιτικό βλακώδες σκεπτικό).

70 χρόνια μετά τη Νάκμπα, τη μεγάλη καταστροφή για το λαό της Παλαιστίνης, δεκάδες χιλιάδες παλαιστίνιοι διαδηλωτές αψηφούν την τρομοκρατία των σιωνιστών και διεκδικούν **το δικαίωμα στην επιστροφή** (Αλάουντα στα αραβικά) στις πατρογονικές τους εστίες, από τις οποίες οι ίδιοι και οι πρόγονοί τους ξεριζώθηκαν με τη βία, διαδηλώνοντας στη «νεκρή ζώνη» που το Ισραήλ έχει επιβάλει εδώ και χρόνια στην πολιορκημένη Λωρίδα της Γάζας. Αυτοί οι «ελεύθεροι πολιορκημένοι» που αψηφούν τις σφαίρες των σιωνιστών παραδίδουν μαθήματα θάρρους, αυτοθυσίας και αποφασιστικότητας στους καταπιεσμένους λαούς όλου του κόσμου, είτε αυτοί ζουν στα δεσμά της κατοχής είτε στα δεσμά του καπιταλισμού και του μνημονίου, όπως εμείς. **Δεκάδες νεκροί και εκατοντάδες τραυματίες είναι το τίμημα της αντίστασης στην τρομοκρατία των ελεύθερων σκοπευτών του ισραηλινού στρατού.**

70 χρόνια μετά τη Νάκμπα, οι ΗΠΑ αναγνωρίζουν προκλη-

70 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΝΑΚΜΠΑ

Διαδηλώνουμε για την Παλαιστίνη

Τρίτη 15 Μάη, 6μμ - Μετρό «Μέγαρο Μουσικής»

τικά την Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα του Ισραήλ. Για πρώτη φορά μετά από δεκαετίες, οι αμερικανικοί ιμπεριαλιστές εγκαταλείπουν τη γλώσσα της «διπλωματίας» και των «ειρηνευτικών διαπραγματεύσεων», ικανοποιώντας πλήρως τις ορέξεις του σιωνιστικού λόμπι, τους διακαείς πόθους των ισραηλινών κατακτητών. Οι σιωνιστές βλέπουν το «πράσινο φως» προκειμένου να συνεχίσουν λυσσαλέα, με εντατικότερους ρυθμούς, το ξεσπίτωμα των Παλαιστίνιων από τη Δυτική Οχθη, την επέκταση των εποικισμών, την όξυνση της πολιορκίας της Λωρίδας της Γάζας, το καθημερινό δολοφονικό όργιο και τα βασανιστήρια άμαχων Παλαιστίνιων.

70 χρόνια μετά τη Νάκμπα, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ενισχύει συνεχώς τους οικονομικούς, στρατιωτικούς, πολιτικούς και πολιτιστικούς δεσμούς με το Ισραήλ. Η κυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου είναι συνένοχη στο διαρκές κατοχικό έγκλημα στην Παλαιστίνη. Ο Τσίπρας σε επίσκεψή του στο Ισραήλ δεν είχε κανένα πρόβλημα να αναγνωρίσει ως «ιστορική πρωτεύουσα» του Ισραήλ την Ιερουσαλήμ, υπογράφοντας το βιβλίο επισκεπτών του Προεδρικού Μεγάρου της χώρας, κατά τη συνάντησή του με τον ισραηλινό πρόεδρο.

70 χρόνια μετά τη Νάκμπα, ο παλαιστινιακός λαός συνεχίζει

να αντιστέκεται και να ματώνει, καταβάλλοντας μεγάλο φόρο αίματος στο θυσιαστήριο της λευτεριάς. Δε θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά. Η ιστορία του αγώνα των εθνικοαπελευθερωτικών κινήματων που μάχονται την αποικιοκρατία, την κατοχή και τον ιμπεριαλισμό, δυνάμεις με τεχνολογική και στρατιωτική υπεροπλία, είναι μια ιστορία τεράστιων θυσιών σε βάθος δεκαετιών. **Ο επαναστατικός αγώνας κρατάει δεκαετίες, με τη μια γενιά να παραδίδει τη σκυτάλη στην άλλη, μέχρι οι συνθήκες να είναι ευνοϊκές για την οριστική νικηφόρα μάχη για την απελευθέρωση της Παλαιστίνης.** Η ιστορία της Παλαιστινιακής Αντίστασης είναι αναπόσπαστο τμήμα του αγώνα της ανθρωπότητας στην πορεία της για την κοινωνική χειραφέτηση, και αποτελεί αναμφίβολα τεράστια παρακαταθήκη για όλα τα επαναστατικά κινήματα του πλανήτη. Απέναντι στη σιωνιστική προπαγάνδα, που με θράσος αναπτύσσεται σήμερα στη χώρα μας, οφείλουμε να τη διαφυλάξουμε ως κόρην οφθαλμού.

Νάκμπα (Η μεγάλη καταστροφή)

Το σιωνιστικό σχέδιο εθνικού αφανισμού της Παλαιστίνης αρχίζει να υλοποιείται στις αρχές του 20ού αιώνα με τις μαζικές

μεταναστεύσεις εβραίων στην Παλαιστίνη και την αγορά παλαιστινιακής γης. (...) Την επικύρωση του σχεδίου αναγνώρισης δυο κρατών από τον ΟΗΕ, ένα με πλειοψηφία Αραβες στο **44%** και ένα με πλειοψηφία Εβραίους στο **56%** της Παλαιστίνης (στο δεύτερο συμπεριλαμβανόταν και η έρημος Νεγκέφ), τον Νοέμβριο του '47, ακολούθησαν αιματηρές συμπλοκές ανάμεσα στις δυο κοινότητες, των Εβραίων και των Παλαιστίνιων. Κατά τη διάρκεια του αραβοϊσραηλινού πολέμου που ακολούθησε, τον Μάη του 1948, εκατοντάδες χιλιάδες άμαχοι Παλαιστίνιοι ξεριζώθηκαν μαζικά από τις εστίες τους, λόγω της τρομοκρατίας των ένοπλων σιωνιστών. Μετά το τέλος του πολέμου, ο μισός πληθυσμός των Παλαιστίνιων, περίπου **800.000**, ακολουθούσε το δρόμο της προσφυγιάς, ενώ το Ισραήλ επεκτεινόταν στο 77% της παλαιστινιακής γης. (...)

Παλαιστινιακή Επανάσταση

Στις όμορες με την κατεχόμενη Παλαιστίνη χώρες, στην Ιορδανία, την Αίγυπτο, το Λίβανο, τη Συρία σχηματίστηκαν μαζικοί προσφυγικοί καταυλισμοί για να στεγάσουν τους ξεκληρισμένους Παλαιστίνιους. **Στους καταυλισμούς αυτούς συγκεντρωνόταν το κατεξοχήν πληθυσιακό κομμάτι των Παλαιστινίων**, που έμελλε να παίξει το σημαντικότερο ρόλο στην Παλαιστινιακή Επανάσταση που θα ξεσπούσε. Ακολούθησαν τα μεγάλα επαναστατικά γεγονότα στην Ιορδανία, αρχές του 1970, και στη συνέχεια στο Λίβανο, μέχρι το 1982. Το παλαιστινιακό κίνημα αναμετρήθηκε διαδοχικά με τα αντιδραστικά αραβικά καθεστώτα, τον στρατό του βασιλιά Χουσεΐν στην Ιορδανία, τους ακροδεξιούς Λιβανέζους (φαλαγγίτες) και τους σιωνιστές που εισέβαλλαν το 1982 στο Λίβανο. Ακολούθησε η εξέγερση του παλαιστινιακού λαού στα εδάφη της Παλαιστίνης, με την πρώτη Ιντιφάντα το 1987 και τη δεύτερη Ιντιφάντα το 2000.

Τον Αύγουστο του 2005, το Ισραήλ αναγκάστηκε να απομακρύνει 8.000 εποίκους από τη Γάζα. Παρά το άγριο σφυροκόπημα της Γάζας από τις κατοχικές δυνάμεις, η Αντίσταση δεν κατασίγαζε. **Σήμερα, για πρώτη φορά μετά από 50 χρόνια, η Παλαιστινιακή Επανάσταση έχει σταθεροποιήσει το προπύργιό της μέσα στην ιστορική Παλαιστίνη.** (...) Οι Ισραηλινοί

έσφιξαν την πολιορκία της Γάζας, μετατρέποντάς την σε μια τεράστια ανοιχτή φυλακή. Η Αντίσταση στη Λωρίδα της Γάζας παραμένει ακλόνητη και σταθερά αποκρούει τους σιωνιστές εισβολείς σε όλες τις διαδοχικές της αναμετρήσεις με τον σιωνιστικό στρατό. (...) **Το ηθικό των πολιορκημένων Παλαιστίνιων, όμως, δεν κάμπτεται. Διατηρείται ακμαίο και κάθε φορά τα πάντα χτίζονται από την αρχή, με πολλή προσπάθεια, ευρηματικότητα, αυτοθυσία, ατσάλενα θέληση και ανεξάντλητη αντοχή.**

• **Η νέα θηριωδία του Ισραήλ να μη μείνει αναπάντητη.**

• **Απαιτούμε τον τερματισμό της Πολιορκίας της Γάζας.**

• **Απαιτούμε τον τερματισμό κάθε σχέσης της χώρας μας με το Ισραήλ.**

• **Πολεμάμε ενάντια στον αμερικανικό ιμπεριαλισμό και το πιστό του μαντρόσκυλο στη Μέση Ανατολή!**

• **Βροντοφωνάζουμε: Νίκη στα όπλα της Παλαιστινιακής Αντίστασης, Λευτεριά στην Παλαιστίνη.**

• **Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ είναι συνένοχη στο διαρκές κατοχικό έγκλημα στην Παλαιστίνη.**

Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό Λαό

βαθύ κόκκινο

Δικός τους

Η επικαιρότητα «εκτόπισε» τη στήλη την προηγούμενη εβδομάδα και η επάνοδος έχει θέμα χρονολογικά λίγο μπαγιατικό, αν και από άποψη ουσίας επίκαιρο.

Δήλωσε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Τζανακόπουλος για το θάνατο του Γιώργου Κουρή: **«Ο Γιώργος Κουρής υπήρξε πιστός στη δημοσιογραφία μέχρι την τελευταία μέρα της ζωής του. Καθ' όλη τη διάρκεια της μακράς πορείας του στο χώρο της ενημέρωσης άφησε το δικό του ιδιαίτερο αποτύπωμα τόσο ως δημοσιογράφος, όσο και ως ιδιοκτήτης Μέσων. Θερμά συλλυπητήρια στην οικογένεια και τους οικείους του».**

Τι είδους αποτύπωμα άφησε ο Κουρής ως εκδότης; Το αποτύπωμα του αδίστακτου καπιταλιστή που στύβει εργαζόμενους και μετά τους πετάει στα σκουπίδια. Όσο για το αποτύπωμά του ως δημοσιογράφου, αρκεί μια λέξη: «αυριανισμός». Η δημοσιογραφία του αδίστακτου ψεύδους, της κιτρινιάς, της χυδαιότητας, της λάσπης, εργαλεία που ο εκλιπών έθετε στη διάθεση κομμάτων ή πολιτικών ηγετών που θα του εξασφάλιζαν τα ιδιαίτερα συμφέροντά του.

Δεν ήταν βέβαια ο μοναδικός εκδότης που συμπεριφέρθηκε μ' αυτή τη λογική, όμως ήταν ο τρόπος που τον έκανε να ξεχωρίζει από τους άλλους, αποτελώντας «μια κατηγορία μόνος του». Γι' αυτό και τον αγάπησαν όλοι όσους υπηρέτησε, μολονότι είναι σίγουρο ότι σε προσωπικό επίπεδο τον απεχθάνονταν: Ανδρέας Παπανδρέου, Σημίτης, Σαμαράς-Βενιζέλος και τώρα Τσίπρας-Καμμένος. Κάποιοι απ' αυτούς τον είδαν να γυρίζει και να δαγκώνει το χέρι που τον τάζει. Όπως ο Α. Παπανδρέου, που κάποτε είχε αποκαλέσει την «Αυριανή» «υπόδειγμα δημοσιογραφίας», για να δει τη ρυπαροφυλλάδα να τον εξευτελίζει προσωπικά με τις πρωτοσέλιδες γυμνές φωτογραφίες της συζύγου του, μονταρισμένες μάλιστα χοντροκομμένα με το Photoshop.

Όμως ο Κουρής μιλούσε σ' ένα κάποιο ακροατήριο. Είχε βρει το «κουμπί» του: συνωμοσιολογία, αθυροστομία και αναμόχλευση των πιο ακραίων συντηρητικών στερεοτύπων έφτιαχναν ένα ιδιαίτερο μείγμα, το οποίο ο εκδότης πουλούσε πανάκριβα στους πολιτικούς που κάθε εποχή υπηρετούσε. Και τους υπηρετούσε χωρίς «ναι μεν, αλλά», με σκληρότητα ενάντια στους αντιπάλους τους. Γι' αυτό και τον επέλεγαν, μολονότι τον απεχθάνονταν. Ο Κουρής λέρωνε τα χέρια του επιτρέποντάς τους να κρατούν τα δικά τους καθαρά.

«Πιστός στη δημοσιογραφία μέχρι την τελευταία μέρα της ζωής του» δήλωσε για τον Κουρή ο Τζανακόπουλος. Ξέρετε τι θέμα είχε το τελευταίο άρθρο του Κουρή; Την αναγκαιότητα των νέων εξοντωτικών εξοπλιστικών προγραμμάτων. Ήταν ένας ύμνος στον Τσίπρα που κατάφερε να κλείσει τη συμφωνία για τα F-16 με τον Τραμπ («για πρώτη φορά μετά από πολλές δεκαετίες έχει διαμορφωθεί μια στρατηγική συνεργασίας ανάμεσα στις δύο χώρες»). Αλλά κι ένας ύμνος στον πολιτικό ραγιαδισμό που παρέπεμπε στη θεωρία της «ψωροκώσταινας» που χρησιμοποιούσε το αστικό πολιτικό προσωπικό στις τελευταίες δεκαετίες του 19ου και τις πρώτες δεκαετίες του 20ού αιώνα. Κατά τον Κουρή «την ώρα που οι Τούρκοι απομακρύνονται από την Αμερική και το ΝΑΤΟ αγοράζοντας ρωσικούς πυραύλους, η Ελλάδα ενισχύει τη θέση της στη συνέχεια και γίνεται προνομιακός συνομιλητής με την υπερδύναμη που λέγεται Ηνωμένες Πολιτείες». Η συμφωνία για τα F-16 «έχει ιδιαίτερο συμβολισμό και στέλνει το μήνυμα ότι η Ελλάδα είναι σταθερός σύμμαχος των ΗΠΑ που εγγυάται την ασφάλεια στην Μεσόγειο». Ο Κουρής εξέφραζε τη σιγουριά του και για την ενοικίαση των γαλλικών φρεγατών «γιατί η Ελλάδα έχει καταφέρει να διαμορφώσει μια στρατηγική συμμαχία και με την Γαλλία», η οποία «άλλωστε είναι η μοναδική ευρωπαϊκή χώρα που μάχεται πραγματικά για τα ελληνικά συμφέροντα».

Δεν ήταν δείγμα κοινωνικής αβρότητας η δήλωση Τζανακόπουλου (θα μπορούσε να περιοριστεί σε μια έκφραση συλλυπητηρίων, χωρίς αξιολογικές κρίσεις). Ο Κουρής ήταν δικός τους και ως τέτοιον τον αποχαιρέτισαν. Συγκρατήθηκαν λίγο, μόνο και μόνο επειδή τμήμα του συριζαϊκού ακροατηρίου έχει από παλιά «χοντρό πρόβλημα» με τον «αυριανισμό».

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση